(b) what was the result of the checking;

(c) were the teachers employed for that purpose paid allowance; if so, when and what was the amount?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):*

(a) The checking of the ration cards was conducted during the period from 14th Makaram 1120 (27th January 1945) to 17th Makaram 1120 (30th January 1945).

(b) The total quantity of ration per day was reduced by 26,489 units.

(c) No. An allowance of Rs. 5 has been sanctioned to each of the checking officers. Since the exact amount of expenditure involved could not be fixed and sanctioned without ascertaining the number of teachers entrusted with the work and verifying their claims, there was some delay to disburse the allowance. The allowance will be paid soon.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: ഇതിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ജോലിചെയ്തു ശരിയായിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. അവർ ഇത്രത്തോളം ജോലികൾ ചെയ്യണമെന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു. ആ ജോലിക്കു് ഇവർ ഓരോരുത്തർക്കും ഈ അലൗൻസിനു മതിയെന്നു വെക്കുവാനുണ്ടായ കാരണമെന്താണു്?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* We have already paid eight hundred and odd teachers.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: അഞ്ഞിനെയൊന്നു കണ്ടേക്കാമെന്നു് ഇപ്പോൾ തോന്നുവാനുണ്ടായ കാരണമെന്താണു്?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* Of course. The allowance was not made depend upon the quantum of work.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: അതിലേക്കു കൂടുതൽ കിട്ടേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കൊടുക്കാമെന്നു ഗവൺമെണ്ടിനു തോന്നുമോ?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* We also grow wiser.

"COMPTROLLER OF ACCOUNTS"

27. Miss Annie Joseph *(Trichur—Women):* Will Government be pleased to state the basis on which the expression "Comptroller" of Accounts came into being?

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts):* The expression "Comptroller", means the authority who computes and checks the account. There does not appear to be any particular reason for choosing the expression here. In Mysore also the same term is used.

Miss Annie Joseph *(Trichur-Women):* My doubt is this. I just want to know if the term Comptroller is right or wrong. Because in the Oxford Dictionary I find it is mis-spelling of Controller. First it was Comptroller; now it is Controller.

Mr. President: I think if the Hon'ble Member will consult a larger Dictionary she would find that this is a perfectly correct form. It may be rather more antiquated, but it is perfectly correct.

Miss Annie Joseph *(Taichur-Women):* I consulted half a dozen Dictionaries, but I did not find anything.

Mr. President: The Hon'ble Member is not asking for the information but she is giving it.

LEGISLATIVE BUSINESS—GOVERNMENT BILLS

The Industrial Satistics Bill

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* I move that the Industrial Statistics Bill be taken up and finally passed.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* I second it.

Motion put and carried.

General discussion on the Budget

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I rise to a point of parliamentary enquiry before we start the general discussion, that is, whether there would be any time limit for speeches, since there are very many new Hon'ble Members, a good many of whom will be anxious to make their maiden speeches. Is it not desireable to fix a time limit for speeches?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President: As I understand it the President has no authority to override the statutory rules. I therefore propose to enforce rule 54 (3) which lays down that no Member other than the Finance Member shall speak for more than 20 minutes.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamangalam):* I expected to find a deficit budget. The air is rife w th Post-war Reconstruction and Post-war Development Schemes all the world over. Our Government was not slow in conceiving it. They secured the services of an eminent and approved industrialist as President of the Industrial Development Committee. The Committee sat at several places, many persons were examined and submitted their report and Government have passed orders on it. There were 19 points raised and in passing orders nothing definite has been promised to be taken up; but have satisfied themselves by discussing the utility of each of them and adding in the end of each item one of their shibbolets as—will be considered, consider necessary, noted, accepted, schemes are being formulated, as soon as circumstances permit, will be made, etc. But nothing tangible except the selection of a few of their officials for foreign study and in this selection favourtism has played a great deal whatever the Government representatives may say to the contrary. The best qualified and most efficient have been left out. That those who are to be the pioneers of the future industry of the State should be the persons who are selected through favourtism, nepotism and other isms does not auger well for the future industrial prosperity of the State. What we find is a surplus budget—not an inescapable budget this time—after providing amply for work-a-day life. A Government which have spent more than 16 lakhs of rupees over the budgetted estimate have nothing to boast of a work towards Post-war Development except that they would put into execution schemes after due consultation. Go on consulting, Sir, and considering schemes of considerable utility till others have forestalled you, till others have taken a long leap in that direction. There was talk of Peringalkuthu Electric Scheme last year and this year but nothing said about it in 1121 budget. Why mention, when they have said in their proceedings—Government have said in their proceedings—it as the intention of the Government to take up the execution of the schemes as soon as circumstances permit. When these circumstances will permit we do not know. Perhaps Government may mean that if the Central Government gave them the necessary things they would take it as early as possible.

Sir, what is the nature of the industry you have under contemplation which does not require ample supply of electricity. The agriculturists are clamouring for it. The industrialists also want it. As far is Chittur is concerned of which alone I can speak with authority. You have said, Sir, "however the majority of the people will have to depend on some form of agriculture for their livlihood". What are the suitable developments you are going to do for Chittur. Every inch of land is irrigated. Power will be required for agriculturists for well irrigation to bring more lands—mostly high level lands—under cultivation. For the other parts I cannot say now. The imagination of this Government is such that they would not do the right thing at the right time. Therefore I pray spare no time, no pains, produce your own power, take it to the very doors of the industrialists, offer it at cheap rates, if necessary render them pecuniary help to persue their old avocation in the new method are to embark on new industries. There is manual labour in the State and there is capital—only a little shy. That is why I ask for pecuniary assistance. If not the hope you have expressed—"for the immediate benefit of the rural population—what are the schemes that are proposed—we are providing for substantial expansion of the activities of the Fisheries, Co-operative, Ayurvedic and Public Health Departments, and so on"—will not be realised. By introducing all these will these be of lasting benefit, except the immediate benefit to the rural population. Your position seems to be untenable to yourself, Sir, for you have like the drowning man catching at a straw not left out from these group of schemes even the supply to anchalmen of some protection against the weather. These schemes would surely mitigate the pressing present grievances. This will not ensure their future economic condition. True these schemes will give them enough food for to-day, but what is proposed is to begin such industries at once that they may have food for the morrow and thereafter.

I do not mean to weary the house by a detailed examination of the various demands of the budget as before with my worn out criticism. I shall contend myself by referring to one or two points of imminent interest. Drinking water in the coastal regions, the hardship to which the people of the coastal regions are put to is well known to the Government. The Minister has said that he will not rest contend until the problem is well tackled. If the tube wells have been found successful at Alleppey and Mankombu why wait till the return of Sir William Stampe, instead of having a couple of wells in our places nearest to these. It is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

because the people of these regions are poor and uninfluential since they had no power in them as the Port and Defence Services of Willingdon. "The very great increase in the demand for water by the Port and by the large population connected with the Defence Services on Willingdon Island has made it necessary to undertake works of considerable magnitude in order to improve the supply of water pumped from the Periyar River at Alwaye. But for this demand created by the war emergency these works would certainly not have been undertaken at present but as the need for them became manifest they have been undertaken. Is not the need of this being manifested by the people of that locality. The Minister has admitted it. However the need for them becomes manifest here it would not be undertaken, because there is no driving force behind them—simply because these peoples have not a driving force behind them these people were not given water. The Minister had said, "in addition to the antimalarial operation carried on with satisfactory results,—I do not know what the results are—antimalarial schemes are undertaken by constructing temporary sluices across the streams in Nelliampathies—I mention this in this House simply to bring to the notice of the Government that the sluices spoken of were not there at least two months ago. Only one was constructed according to the plan; the others the Contractor said were there. When the authorities went to inspect they were not there. I simply bring this to the notice of the Government.—Regarding salvage farms for dry cows in Nelliampathies. It is generally said that weaned calves should not be sent to the forest like this. They want sufficient nutrition at that stage. Government might have found grass there. And therefore they sent them to a place where it abounds. I do not know whether this would be right. Some expert advice has to be taken in this matter. Moreover, it is a place full of wild animals.

Food Supply. I shall briefly refer to the Food Supply in general. You de-spoil the agriculturists of Chittur of 10 lakhs of rupees per annum. We would not grudge it if it ensures a better ration to our country men in deficit areas. Our sisters and brothers are not benefitted by it because this amount has to be set off against the loss sustained by lakhs and lakhs of rice, wheat, cereals, etc., thrown into the sea because of its having become deteriorated and useless for human consumption. This is brought about by the sheer incapacity and ignorance in the matter of selection and in buying and selling and storing by the Officers concerned. They are persons trained to do work at the desks. It is there that the public of Chittur find the criminality of the Government. There is a dictum that what is taken from the ryots should go back to them in several other forms. Even the suggestion that in the sharing of the leaves and fishes of office, in strict analogy with communal war appointments Chittur should have some special consideration is poopoohed and laughed at. Where is equity in it? Where is justice?

The next point I would draw the attention of the Government is the cultivation of fruits and English vegetables. To me it seems it is another White elephant. Government will kindly note.

Sir, you had given hopes to Tattamangalam to give them Electricity in the near future. I find nothing in the budget. You have amply provided for taking power to Trichur. Kindly look at that picture and at this. With what qualm of conscience will you do it? It is pity, pity, pity. I shall not go on in this strain. Therefore I request you to convey the loyal felicitation of my Constituency and of myself to His Highness our beloved Maharaja.

Dr. Mrs. T. Francis *(Ernakulam-Women):* Mr. President, Sir.

As a novice in the art of speech making on the floor of this House and being unacqainted with its traditions I would request you, Sir, to show me some indulgence, should I happen to commit any errors of judgement in the course of the remarks, I would like to make on the budget, which the Hon'ble the Finance Member has presented to this House. A surplus budget is always a source of encouragement. An increase in the Revenue gives the Administration better scope to engage themselves in Nation Building activities and there will be no reason to be parsimonious when expenditure has to be borne for really necessary Public Works for the benefit of the people.

Now, coming to the policy of the Government as reflected in the allotment provided for the various departments, I find that the figures alloted under Medical and Public Health and sanitation, are anything but satisfactory or adequate, though provisions have been made to increase the activities of the department.

Perhaps no one has given a thought to it, that the Town of Ernakulam is suffering intensely for the want of a properly laid out Maternity Hospital. My experience in the Medical Department and my stay in the Town for the past 15 years and my close acquaintance with the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

suffering womanhood of the Town and of its suburbs, give me the courage to say that my statement will not be contradicted. The General Hospital has only 24 lying-in-beds—absolutely inadequate to the demands made on them, so much so, the patients who get admission there, cannot be retained for a minimum period of a week after delivery and have to be sent out after 5 days to make room for others waiting at the gate. In the case of the poor and the indigent this practice verges almost on cruelty. I know of several cases of pregnant women being refused admission to the General Hospital Lying-in-ward, for want of accommodation—and going back to their homes and delivering themselves, almost unattended, on the very door-steps of their huts. This, I may say, is not due to any callousness on the part of the Hospital authorities.

Considering the population of Ernakulam and its suburbs and considering the imperative needs of the women of my constituency and of its immediate neighbourhood I have to bring to the notice of the Government and this House that the construction of the Maternity Hospital at Ernakulam, with at least 100 beds, is of prime importance and of immediate necessity. Now that we have a surplus budget the plea of, want of funds, it is hoped, will not stand in the way of its early realisation.

Besides, the number of Dispensaries in the Cochin-Kanayannur Taluk is not adequate to cater for the needs of the population of the Taluk. In establishing dispensaries neither the population factor nor the distance factor appears to have been taken into account. In my constituency there are several islands and the only means of communication from these places to the mainland is by water. This is very hazardous during several months in the year and the poor are the sufferers. In the scheme of Post-war Reconstruction proposed to be carried out by the Government of Madras, it has been recommended that every village there should have a dispensary and a Health Centre attached to it. Considering the enormous distances between Dispensaries, considering the difficulties of communication, and the inaccessability of the existing Dispensaries to the people of the neighbouring villages, I do not see why, as a Post-war development of Medical Relief, dispensaries should not be established in every village. The Cochin-Kanayannur Taluk is one of the most thickly populated areas of the State. It is very essential that the population-factor besides the distance factor should play an important part in the location of dispensaries. Because, we have a Hospital at Ernakulam, or at Mattancheri it is not to be considered sufficient argument against the location of a dispensary at Mulavukad or one at Cheranellur. I would suggest the appointment of a Committee to go into this important matter of Medical Relief as a Post-war Improvement Scheme and ask them to submit their considered proposals to the House.

"Prevention is better than Cure" is an old adage which is applicable not only in the case of Prevention of Crime, for which every enlightened Government maintains an efficient Police Force, but is equally true and more forcibly applicable in the case of prevention of diseases. Medical science has advanced so much that given the facilities, there is hardly any disease, to which the human body is liable to be a prey, which cannot be prevented. If the Public Health Department and its staff were to do their duty sincerely and with a will, it is not understood why the people of the State should not live longer, on an average than they do now. Public Health and Medical Departments should have a co-ordinating policy and should go hand in hand. The function of the former is to prevent disease and of the latter to cure it. If the former does its function satisfactorily, it necessarily follows, that we can, in the course of time, eliminate the latter to a great extend. But we find from experience, that more and more Medical Relief is asked for and the only conclusion one can arrive at, is, that the Publice Health Department is not functioning as it ought to function. It has therefore to be brought home to the Public Health Department that they have a great responsibility and they must justify their existence by better results than they can now show. They have to educate the public to live cleaner lives. They have to show them the methods of cooking their food, the ways of making their drinking water pure, how to keep their surroundings clean, and great deal more are necessary to enable them to live clean healthy lives. A good deal of propaganda is required to achieve their programme.

It is therefore necessary, that there should be a Health Centre in every village and this must be attached to the Village Dispensary. Every Health Centre should have a Cinema set. There should be weekly shows and lectures. The Health Officers and visitors should visit every home—whether rich or poor—occasionally. In fact they must inspect the homes of the poor more often. Unfortunately, I find there are villagers who have not seen a Health Visitor, or even heard of such a functionery. They must maintain a list of houses

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in their jurisdiction and must make themselves the real friend of every one in the village. It is only by so doing they or she can become serviceable to the village. They have a great responsibility and they must feel it in their bones. Only then, successful prevention can be achieved. It is gratifying to know that proposals, are under consideration to revive the health centres, that have been abolished but in areas more thickly populated it is essential to establish an Health Centre in every village. A Panchayat is composed of several villages and one midwife for one Panchayat area is certainly inadequate, As an instance in point, Mulavukad is in Cheranellur Panchayat. A midwife stationed in Cheranellur can never be of service at Mulavukad, a simple physical impossibility.

Every midwife attached to a village centre should be in touch with every expectant mother. I know that midwives in Urban areas will give you particulars of expectant mothers of rich families. They should be made to feel their responsibility and they should know more of the poor than the rich. All these require instruction and propaganda of the right type. I am very much relieved to find that the department have begun to appreciate the necessity of appointing more midwives. A village unit instead of a Panchayat unit should be the ultimate aim. The Hon'ble Minister has said in his speech that a statistical section has been attached to the office of the Director of Public Health. This is indeed a move in the right direction. It will be worthwhile to know whether only the mere fact of birth and death in a village is arranged to be recorded. We hope to obtain from this statistical section, complete information of different causes of death, the kinds of diseases generally prevalent in a village, the number of death due to child birth, and many other facts connected with village life.

Ernakulam is a fast growing Town and is likely to become a rival to Karachi or Bombay in the not too far distant future. With all the advantages we have now at our command it will be foolish not to look ahead and lay out a programme of Town Improvement on a more scientific and aesthetic basis. I would earnestly suggest a remodelling of the entire town making all its roads, wider and straight, removing all the slum areas, extending and relaying the market, making it worthy of the Capital of the State, providing public conveniences near all Road Junctions and in other localities wherever required on a population basis; shell-creting all the important roads. In fact Ernakulam, situated as she is on the eastern Bank of the Cochin Harbour, ought to be made the pride of the State. This work should not be left to the local administration. They have not the finances, and the city fathers unfortunately, have not proved themselves capable of tackling such big schemes. The roads they have constructed will reveal their angle of vision in matters civic. This is a matter which the Government themselves have to tackle as a Post-war Scheme.

Now referring to the water supply, I have to point out that the neighbouring areas of the Capital deserve to be supplied with good drinking water, through the extention of pipes, for more than on reason, I refer to Kaloor, Palarivattam, Trippunittura, Thevara and Vaduthala. An underground pipe line from Ernakulam through Mulavukad—Vallarpadam to Vypeen is not an engineering impossibility, but the only consideration appears to be finance and the availability of water from the Chowwara River. It is seen that provision has been made to improve the water supply to Ernakulam, Mattancheri and the Willingdon Island. At present they are meant more to meet the requirements of the Defence services. We may hope that these can be switched on to meet the civil needs, when the present emergencies are over.

One of the most crying needs of the Kaloor village, on the eastern side of Ernakulam, is the early removal of the trenching ground on the Edappilly Road. There are no two opinions that the existence of this, in its present condition, is a menace to the locality as well as to the capital. The system of trenching in areas, where the subsoil water comes up to the surface, is dangerous to the health of the people of the locality and is scientifically erroneous.

However, the town refuse has to be disposed off, the only permanent solution is the construction of underground sewage system in Ernakulam. This ought to be taken up as a Post-war Improvement Scheme. Till this scheme fruitifies, I would suggest the adoption of improved types of incinerators. A sufficient number of these may be constructed and put into immediate operation; the trenching system, with the stinking smell emanating from it and with the evils of contamination of subsoil of the neighbouring lands, breeding germs of contageous diseases, may thus be fully eliminated. The Health Department ought to take early action to solve this urgent problem and work out a feasible solution. It is an outrage to the civic sense of the population of the State to continue its existence in the midst of a very thickly populated area. It is to be greatly regretted that no provision has been made in the Public Health Budget to tackle this standing scandal.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

One more point and I shall have done. This refers to the necessity of revising the present allocation of constituencies. If I understand aright, it has been brought to the notice of this House more than once, that the existing communal constituencies have not the support and approval of majority of the communities for which they were created. I would, therefore, suggest to the Government the necessity of abolishing these special communal constituencies and provide reservation of seats in the general constituencies for these communities.

In conclusion, I beg to convey to the Government of His Highness the Maharaja the sincere thank of the women of Cochin for having nominated a lady Member from among the Depressed Classes. Nevertheless the women of Cochin cannot be expected to be satisfied with such piece-meal and small concessions. I daresay, you have seen it stated in the Census Report, recently published, that "viewed in whatever light the woman in Cochin occupies a very much higher social position than her sisters in any other part of India". Numerically also, women are more than men. In education, they are making faster progress than men. According to the latest census there was only an increase of 37 per cent among male literates whereas among women was 68 per cent. Do you therefore think that the women of Cochin deserve much larger representation in this Council than they are now granted? At a time, when women, all over the world, are demanding equal rights with men, on a fifty-fifty basis, I would urge on the Government that the claims of my sisters, for much better representation, should not be passed off lightly.

My modest request, for the present is that, not only the women of the three major towns, should have representation in this House. but all the seven taluks also should have a Woman Constituency each. Given the chance, women could rise up to any occasion. The present war has proved it. And the women of Cochin have proved it beyond any shadow of doubt. Fair play and no favour is all that we ask for, and I feel positive that the male members of this House will not be unchivalious to back up our claims.

Mr. Thattil Kochuvareed *(Planters)*: Mr President, a surplus budget is a clear cause of extreme gratification and I congratulate the Government for having made a right use of the amount, especially in tackling problems connected with Post-war reforms. I feel happy to learn that the Government have allotted a sum of four lakhs of rupees towards the noon-feeding of school-going children. Here I refer to my letter of the 3rd March 1945 to the Secretary, Feed-the-children Fund, in which I suggested the propriety of charging the children of the rich who habitually rush in for meals along with their poor brothern. Their weakness to maintain their status during their wild days has to be overlooked. The head of each school should maintain a register for this purpose and by so doing at least 25 per cent of the present expenditure can be realised from them. I mean, those who can afford to pay. It is hoped that the Hon'ble Finance Member, who is also the President of the Feed-the-children Fund, will do much in this direction. One lakh of rupees towards the relief of the beggars, I fear, would be quite inadequate as more than half of which would be required to house them in the respective centres. The poor in-patients of the various hospitals are badly fed. More funds must be available for this purpose as the cost of requisites has gone very high. These and several other items of heavy expenditure can be met from the Excise revenue which has heavily swelled for the year to come.

It is understood that a private company has applied to run a ply-wood factory along the Anamalais Road and that a forest survey ordered by the Government to ascertain the resources whereof has begun to function. I believe the Government will hold necessary control over the said company in matters regarding reservation of shares, etc. It is hoped that the present young Conservator who is ever willing to gather and assimilate up-to-date means to effect improvements to his department would give his best attention to this matter.

If it is a fact that the said company is allowed to work a sugar factory also, I am glad to record that the Government have rightly taken up the suggestion of starting sugar-cane cultivation in the forest area as laid down in the report of the Industrial Development Committee on Post-war Reconstruction. I seize this opportunity to propose that the cultivation should immediately be started as an experimental measure in a minimum area of fifty acres which should be cleared from the forest on either side of the Anamalais Road. The Peringalkuthu Hydro-electric scheme to be brought into immediate effect will find convenience to divert water to the said cultivation rendering the virgin soil abundantly fertile for the growth of sugar-cane, This will also solve, to a great extent, the problem of unemployment of coolies consequent on the Post-war Reconstruction. The forest area mentioned above can be leased out free in small plots to the returning servicemen who will form themselves into a colony, being very near to water and electricity. The product of the cultivation would find a ready market in the proposed sugar

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

factory and the present uninhabited soil would find itself miraculously converted into a flourishing village with a busy population. But the place is malarial and no good can progress unless anti-malarial measures are adopted. At present our State contributes annually a sum of Rs. 1,500 to the Ross Anti-Malarial Institute in Calcutta. An expert doctor, Mr. Ramsay of the above institute came to our hills last year and his proposals to construct sluices were not successfully carried out in spite of an allotment of Rs. 10,000 for the purpose. It is true that the allotted amount was not fully used up; but that does not console a soul ailing under malaria. The activities should be completely handled by a qualified doctor who must have his training also in the above institute.

The decision to connect Parambikulam and Nelliampathies with the Anamalais Road is yet another boon to us and we must thank the worthy Diwan for his timely resolution and acute action. The proposed road will make the Nelliampathies a popular Hill Station. The green produce of the cultivation already in progress there under the supervision of the Hon'ble European Member, Mr. Warne, can be brought down to the plains, even as far as the Harbour, on the very day of harvest.

At present there prevails in British India the compulsory War Risk Insurance on factories and stores. Our State was obliged to copy this and premiums are being paid although their rates were reduced by a small percentage on the protest of the public. The European War is over and there is little fear from Japan in the Far East. The money already collected on this behalf is lying idle in the hands of the Madras Government. I therefore invite the urgent and earnest attention of the Government to the speedy repeal of this unwarranted taxation and to get back a portion of that to our Government.

The proposal to connect Trichur with Kollengode by rail, as records would show, is a long cherished aspiration of the Cochinites. I urge that preliminaries of this and of the Hydro-electric Scheme, may be started with no further delay. The department of cottage industries can admit several kinds of improvements and fresh introductions which, I wish, would be aptly handled by the Hon'ble Minister who will prove worthy of the confidence vested in him.

Lastly I come to the recent deputation of Technicians to undergo training for the Post-war Reconstruction. The selection was made entirely from the existing officers; some of them being over-aged for the purpose. Persons of high academic qualifications, with young blood in their veins and a hunger to get into Government service and win approbation, should have been the target of selection. It is understood that several candidates not in the Government service responded to the advertisements inviting applications to undergo training, but they were not selected. My heart goes to those who could be expected to contribute much in raising the prestige and the resources of the State. It is doubtful if this important selection was personally handled by the Diwan who is quite conversant with the practice prevailing in British India. I conclude with the observation that even now it is not too late to correct the mistake.

Mr. M. O. Thomakutty *(Commerce and Industries):* I feel happy and proud that I happen to represent the constituency of Commerce and Industry in this Honourable House of Legislature and shall try my best to justify the opportunity so given to me.

The figures shown in the budget presented to the House appear fantastic. But I am glad to note that they are real, and I congratulate the Government for the record-breaking budget for 1121. An analysis, however, shows that out of the total anticipated receipts of 294·25 lakhs, 175·37 lakhs represent mere taxation revenue under Customs, Excise (all heads) and Income-tax; 46·19 lakhs form the revenue from capital out-lay (Railway). The real revenue, therefore, is only 72·69 lakhs. These figures are significant of high wages and price levels, and what the State budget would be, when the present emergency ceases, will be a matter of anxiety. In spite of the large figures of revenue, one finds room for doubt, why only such a small surplus of 12 lakhs is possible, when large funds are required for Post-war planning. But a criticism on expenditure during these times will only fall flat. I am concerned more with the budget figures under Development Departments—mainly Agriculture, Industries and Commerce and also Food Supplies.

Agriculture.—Cochin is generally stated to be mainly an agricultural country; it has had also a reputation of having long enjoyed good commerce with the outside world. Both the statements are a fallacy now. Its agricultural area is not extensive, and whatever area was available, has all been brought under cultivation. In spite of all possible expansion in the area of cultivation, we had to regret-fully note our sad experience of the last four years, that our staple food crop of paddy produced in this country would not go to the extent of 40 per cent of our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

annual requirements. It is true that self-sufficiency in food is not possible for all countries. Nevertheless, a solution should be found for meeting deficits by other kinds of food crops, for providing balanced foods. The public of Cochin have yet no definite information whether the State Agricultural Department had, or had not, tried, with success, alternative food crops over areas not fit for paddy cultivation. It is high time that the agricultural section of the public is advised categorically by the Department, as to the measures that they should adopt for improving agriculture in intensity and variety. Similarly, cultivation of vegetables and fruits, so strongly advocated by the Manu Subedar Committee and the expert nutrition visitors by way of balanced foods, is a subject to be seriously taken up by the Government immediately. It is not enough for the Agricultural Department to say that people have no agricultural sense; that the department has been making practical demonstrations without results; that pamphlets are issued to the public which are unheeded; that supply of manures on concessional terms has been arranged for; and so on. It is the duty of the Government to see that agriculture is properly advised technically and scientifically in the method of cultivation, use of manures and their service process, cultivation of vegetables even in back gardens of residental houses, by demonstration. More vital than demonstration or manure supply is the grant of facilities to use quality seeds in respect of grains as well as vegetables and fruit plants. When research stations elsewhere in British India have produced strains of paddy of heavy out-turn, Cochin sticks to century-old strains. It is high time that the Agricultural Department introduces a system of distribution of seeds, from various depots instituted in the State, by keeping the depots stocked with seeds suited to the areas concerned, by purchases from seed-stations out-side the State, if necessary. Apart from food crops, there are only very few commercial crops produced in the State, except cocoanuts, cashewnuts and arecanuts. Any scope of improving the position of the State in respect of these commodities is however limited. The scope for other commercial commodities is worth investigation by the department such as sugar, cotton, ground-nut, etc. Sir, I am glad to find provision in the budget for establishing another farm, subsidy for manure, training in Agriculture Cow-Salvage, etc.

Commerce.—Cochin was noted for commerce for long past. Imports into, and exports from, the State of a variety of commodities were comparatively large. The position of Cochin in respct of commerce has now undergone complete change. While the extent of its commerce was gradually reduced, its importance remained till lately owing to the existence of a harbour. Cochin served as an emporium, for the territories on either side of it, with Mattancheri as a distributing centre. But with a 1st class Harbour at present, it has been reduced to a corridor through which commodities of other states simply pass. No doubt, the Port of Cochin is of importance to the State, so long as it is a strong source of revenue to its exchequer in the shape of customs. But it does not help to improve the economic or social condition of the people of Cochin unless all the industrial possibilites and potantialities of the State are tapped.

Industries.—The people of Cochin are thankful to the State in that it had recently got the industrial resources of the State surveyed by a Committee presided over by an eminent industrial expert. The Manu Subedar Committee Report is a lucid and instructive document detailing the industrial history of Cochin of the past and present. It has advocated many h avy industries suited to Cochin as well as various Cottage Industries. This House was anxiously awaiting concrete proposals for implanting a few at least of the industries recommended in the report by way of the Post-war planning by the State. But it is regrettable to note that none of the schemes is adumbrated in the budget presented to the House except one or to Cottage industries. Instead, we find two pre-war schemes of irrigation of a decade or more ago. In the place of the Poringalkuthu Electric Power Scheme, appears a large provision for extending the Pallivasal power. What exactly the schemes meant does not seen to have been explained by Government in the past. It is hoped that these schemes would be explained in detail by the Government Benches. What is hoped again is, that Post-war plans are started in the immediate and not after 5 or 10 years, though the planned schemes themselves may take 5 to 10 years for consummation. The question of starting an Industrial Fund Bank, with State aid, is worthy of consideration in this connection. We have the instance of a successful and laudable attempt of a Land Mortgage Bank in the State and we need not shy at an attempt of the Industrial Fund Bank.

Food Supplies.—It is unfortunate, Sir, that there is grave criticism from the public that the Food Supply Department is over-staffed, posts being created and filled up on the spur of moments; that grave losses have come about or are likely to come about as a result of deterioration of food-stuffs in stock; that large gains are made on the distribution of certain

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

commodities especially rice—the staple food—It seems highly necessary that the transactions which the Government undertake are above board. It is true that the Government had to take up supply and distribution of rice, sugar, and kerosene oil, the more essential commodities. But what induced the Government to deal directly in very many other commodities and at risk? It is not too late for the Government to give up its trading and leave it to private enterprise and normal trade lines, as is obtaining in the neighbouring Province of Madras. Control of quotas and prices may remain in the hands of the Government. But the handling and movement of trade may be left to private enterprise to the advantage of both the Government and the people of Cochin. The existing Food Advisory Board is not representative of real and actual interests and it is worth-while to consider if the Board is not recast to serve the interests of trade and business, as well as consumers, by taking more representatives from the commercial community.

In conclusion, Sir, it is certainly the wish of the House that agriculture and industry of the State are substantially improved by the Post-war plans. People would like to see that the agriculturists are advised and encouraged by a large gang of demonstrators at their very doors in their day to day operations, in scientific and remunerative methods; that capitalists and middle class businessmen be encouraged to faster exisitng industries and start new ones on lines suggested in the Manu Subedar Committee Report. The department and the public will be greatly helped if the proposed Standing Advisory Board of Industries, representing industrialists and merchants, is set up at once. These measures can be fostered and sustained if only proper communications and transport facilities are provided for. It is sad, Sir, to see that for want of a through water communication between Mattancheri and Trichur, Cochin's export and import trade is greatly handicapped by the congestion in Railway transport owing to war emergency. This issue of a through link between the two commercial centres of Mattancheri and Trichur requires a prompt and careful attention of the Government among their immediate Post-war plans. While speaking of industries as a source for elevating the economic position of the State's people, it is regretable to note that the arecanut industry is under the verge of collapse. Imposition of duty on arecanuts is itself working hardship on the arecanut trade, valued at as much as 50 lakhs of rupees a year. But the way in which the Act is administered is more severe. The Act has been long in force; but still the method of collection of tax, its incidence and other matters have, it is understood, not been regularised. Government's early attention requires to be seriously drawn to this subject. The working of the Food Supply Department requires radical change, if the Government do not wish to run into a mire.

Mr. M. K. Raja *(Mulakunnathukavu):* Mr. President, I rise this morning to offer a few remarks about the budget which has been presented by the Hon'ble Finance Member to this House two days ago, touching in brief a few of the main administrative policies outlined in the speeches made respectively by the Diwan President and the Hon'ble Minister for Rural Development. Before doing so, however, I would just like to take for a moment a look-back upon recent history—the political history of the State—and take a survey of the political scene in the State as it then existed and as it subsequently developed during that brief period. These trends of recent history, I believe, Sir, have a very important and vital bearing upon the present composition and set-up of this Legislative Council; and to that extent at least, if not for any other reason, I should think that a correct and proper appreciation of the political events which have happened before the elections would certainly be of great help to all parties, both to the Government and to this House for the proper discharge of the duties which have devolved upon them. A good progressive, and efficient Government has always to keep itself abreast of the various political trends which develop from day to day in the country. A Government like the Government of Cochin, which claims to be one of the most progressive States in the whole of India can never afford to take its hand off for a moment from the pulse of public opinion; and the sincerity and the quality of a Government will be tested, not by the easy promises which on the spur of the Legislative business the Government offers to the Members on this side of the House, but by promptness and the readiness with which it reacts to public opinion as it is expressed in the political events of the country. (*Hear, hear*)

Sir, the Council which preceded the present one was elected as long ago as 1113 and continued for 7 years till it had to be dissolved by pressure of public opinion, and fresh elections had to be ordered for the election of new Members. You will remember the very keen dissatisfaction which was felt and which was expressed in unmistakable terms in all parts of the country about the very unsatisfactory policy of the Government in prolonging the life of that derelict and super-annuated body which, during the seven long years of its existence, had so conducted itself as to have forefeited all claims to representative capacity. Sir, it is not for me

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

certainly to speek in any disparaging way about the estimable members who had adorned these seats before we have come to occupy them. But certainly I hope I am only recording a fact which history has recorded, that the electorate and the public of Cochin State left this Government in no uncertainty whatsoever regarding what they thought about the old Council and its most unseemly behaviour in petitioning Government for a prolongation of its discredited existence. (Shame). Curiously enough the Government seemed to have a soft corner for the Council and, whenever a demand was made for the dissolution of this Council and election of a new one, the easy and the usual excuse was trotted out by Government of the stress of war conditions and the Council was allowed to continue for seven years. But when the public opinion of the State became so insistent and so unmistakable about its right to elect its own representatives afresh, the Government had thought better of it and disolved the Council and ordered fresh elections; and the old Council went out the political scene of Cochin, if I may say so, unwept, unhonoured and unsung.

The new election which came off in last Edavam and which has returned the present Council was — I might say — remarkable for more reasons than one. I might almost say that it was a great land-mark in the political history of the State. It was for the first time in the history of the State, that an organised party, with a definite programme, with a definite mass-following, had placed its programme before the electorate and asked for its verdict. I am referring to the Prajamandalam party, to which I have the honour to belong, and which, since its inception four or five years ago could not take an active part in the framing of policies of the Government or in the general political life of this country, mainly because of the repressive policy which the Government thought fit to pursue towards that organisation and its leaders. The results of the election must have, I am sure, come as a surprise to many, not only in this House but also outside and must have administered a subtle shock to many others in the State. After fighting against the heaviest odds which were pitted against us in all the constituencies in which we contested, I am proud to say Sir, that we were able to give smashing blows to the forces of reaction and retrogression and we were returned in a sizeable number to this Council.

Why do I say, Sir, that the elections were remarkable and they were a veritable land-mark in the history of the State? It is for the very simple reason that, many wise people had thought, many people who claimed to know the trends of political opinion of this Country had thought, that the Prajamandalam as a political Party, with its announced programme had not even the ghost of a chance of getting elected and no chance at all of winning the confidence of the electorate. Sir, I feel that our State had been so long in the charge of arm-chair politicians who have had absolutely no sympathy with the masses, who were not attuned to the aspirations of the masses, who had no faith in the intelligence of the capacity of the masses; Our State has been so much the unfortunate hunting ground of job-seekers and corrupt politicians, that even the Public of this country have lost all confidence in democratic methods, and the Prajamandalam was thought to be entering a very uncertain field in committing itself to a programme which the masses could not be expected to understand. In this connection I should like to tell this House that even an erst-while member of this House, who fortunately is not present here, had predicted to me at the time of the elections that not even a single member of the Prajamandalam Party was going to be returned from any of the constituencies in the State. Do you know, what the reason he gave out was? He said that the people of the State had not been politically educated. They had no political sense, they had not the intelligence to grasp the principles and policies which the Prajamandalam had placed before the electorate. Sir, I am saying this only to show how the so-called leaders of the people, the so-called leaders who claimed to represent the masses on the strength of the votes of these very masses they had lost faith even in the electorate which had elected them. That shows to what deplorable depths of political scepticion the people of Cochin had unfortunately fallen. But, as events have turned out and as this House is well aware, that man proved to be wrong and fortunately or unfortunately we proved to be in the right. We placed our definite programme before the electorate and the electorate has given its verdict in the most unmistakable terms. The significance of our victory is heightened when it is remembered that all forces of reaction, of social influence and of special patronage were pitted against us and against our candidates in every one of the constituencies which we contested.

Sir, my idea in recalling past experience of our party is only to impress upon the Government the necessity and the desirability to take note of the significance of these events. The election which we have just now gone through has beeen, as I said before, different from the elections which have gone before. Till now only personal considerations have been playing a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

part in the judgement of the electorate for the election of their representatives. The result has been that no real political issues have ever been placed before the electorate of this country; and any one who had a long purse and the unscrupulousness and willingness to fight through to victory. could get themselves elected and do things which had absolutely no relation to the masses and the general public of this country. It was we, Sir, we proudly claim, who for, the first time in the history of the State made a direct and straight forward appeal to the political and moral sense of the electorate and we are glad to say that the electorate has accepted us as the representatives of their aspirations.

We cannot correctly evaluate the importance of the events which have happened in this corner of India, unless we place them in the background of the larger world drama which is being enacted on a much bigger scale in other parts of the world also. The fascist hordes which have been masquerading the European theatre for over 5 years have been crushed and have been pulverised, in the well-known words of the Ex-Prime Minister of England "to dust and ashes" by the vigilance of the democratic forces. The events in Germany, in Greece, in Yugoslavia, in France, in Netherlands and in many other parts of the world have been but shifting scenes in the vast panoramic drama in which the forces of progress have been giving blows upon blows upon the citadels of reaction and enemies of democracy. The Churchillian Tories under the leadership of not less than a man than Mr. Churchill. one of the greatest Englishmen that England has produced, was but the last and latest scence of this most inspiring and most interesting drama in which the forces represented by the common masses have been marching steadily onwards defeating the forces of aggression and world domination. These events on the world stage, have had their inevitable repercussions upon India, and also to a smaller extent, upon the so called Indian States which were once described by Pandit Jawarharlal Nehru by the most beautiful phrase "as the backwaters of political India."

Sir, the duty of the Government at this juncture, I beg to submit, is to take due notice of this world trends which have had their in-evitable effect upon the political life ot our small State also. It will be sorry indeed, if taking this due from past experiences, and past practices, the Government is led to take a recalcitrant attitude towards the forces which have proved themselves as standing for full liberty, freedom, and welfare of masses.

On behalf of our party I should like to say a few words on the policy which we would like to follow in this council. Our policy will be a policy of responsive co-operation, a phrase well-known in the political annals of British India, but it has always been the policy of political parties in the State which have gone before us. But I am constrained to make a small reservation. The responsive co-operation which we envisage is not strictly unlimited as the responsive co-operation offered by the other parties. We offer our co-operation only to the extent to which, we believe, we will be able by that co-operation to obtain from the Government such measures and concessions which will serve the good of the masses, whom we claim to represent. We cannot. for example, forfeit out right to fight for our rights whenever we think that they are being jeoparadised by the members on the other side of the House. In this connection I may perhaps recall our action in voting down a demand the other day which the Hon'ble Member for Public Works presented to this House in the forms of supplementary grants. As the leader of our party made it clear on that occation, we stood on definite principle in taking that course of action. We belive that the money that is entrusted to the Government, the money which is the hard-earned income of the common man, is a sacred trust, and the Government should not have unlimitted power to play ducks and draks with it. It was therefore on that principle that, irrespective of the merits of the case for which the demand was made, we thought it proper to register our protest against the way, against the irresponsible way, in which the Government seems to behave with regard to public funds. That brings to me, Sir, to a few items on the programme which we have placed before ns.

Mr. President: I must remind the Hon'ble Member that he has only one minute more.

Mr. M. K. Raja *(Mulakunnathukavu)*: I am afraid, Sir, that I may not be able to dilate at length upon the topics upon which I would like to make passing references in this short speech. I have also to give up the idea of making a few remarks on the budget as I promised in the preliminary part of my speech. But I would like to say that the budget which has been presented before us today has not been notable for anything in particular. I find nothing to condomn, neither to appreciate, in it. It is just a colourless budget, a drab statement of figures which means nothing so far as the common man in the street is concerned.

So far as the Minister's speech is concerned I am glad to say that he has placed before himself a vast and impressive array of schemes but unfortunately his speech was full of "shoulds"

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and no "wills". He said that so many things ought to be done in the State for the welfare of the common man but he has not anywhere expressed his intention of trying to implement the most beautiful premises which he made before us.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: He will implement by action.

Mr. M. K. Raja *(Mulakunnathukavu)*: I do not want to say anything more.

The House rose for lunch at 1-30 p.m. and reassumbled at 2-30 p.m. with the Hon'ble Deputy President in the Chair

Mrs. T. Francis *(Ernakulam-Women)*: I must congratulate you as Deputy President of today. You are occupying this chair for the first time. So on my behalf and on behalf of the Members of this House I offer all cogratulations and pray God may keep this place for you.

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam)*: Mr. Deputy president, I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Hon'ble Member for Ernakulam-Women. We hope that you will further and advance the traditions of this House by your contact from the Chair.

Mrs. Dakshayani Velayudhan *(Nominated)*: I have great pleasure in congratulating you for the honour that you have attained. I hope that the prestige of this House will be kept in contact in your hands.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi)*: Sir, on behalf of the nationalist party it is my privilege also to congratulate you.

Mr. Deputy President: Hon'ble Members, I thank you very much for the sentiments which on behalf of the House certain Hon'ble Members have expressed and I make use of this opportunity also to thank the House for the kindness it has shown in electing me to this office ; and I assure the Hon'ble Members that I would try to the utmost in my power to discharge the duties that are incumbent upon me faithfully and to the best of my abilities and in safeguarding the rights and privileges of the House. Hon'ble Members, I thank you once again.

Mr. P. Sankara Menon *(Trichur-North)*: Mr. Deputy President, Sir, the Hon'ble Member for Mulakunnathukavu has placed before the House how the Prajamandal Party came into the Council. Our criticisms of the Budget will be leased on that setting. The budget estimate for 1121 both of revenue and expenditure is the highest ever reached in the history of the State. The revised estimate of 1120 leaves a surplus of 34·30 lakhs. It cannot be said that this result was brought about by the rigorous control exercised by the Finance Member. This is brought about mainly by the imposition of additional tax on betel nuts and increased extraction and sale of Forest growth. The sale of the capital national wealth of the State. The result of the investments in some of the post-war undertakings-Anamalai Road and the Nelliampathy vegetable cultivation remains to be known.

The Budget Estimate of the revenue for 1121 is based as the Finance Member himself observes, on the assumption of the continuance of war conditions during the year. If, there is one change and the revenue falls short of expectation I do now know if it will be possible to make proportionate reduction in expenditure. Our apprehension is that is not found possible the State may be further burdened with additional taxation or loan for meeting the ordinary expenditure.

The country was slowly recovering out of a severe economic depression commenced in 1930 when in 1939 the War broke out. The condition then became abnormal and we were passing through a strenous period of war effort. During this period we had to make various extraordinary commitments. It was not possible, then to consider the probable result of such commitments. The necessities of war requires prompt and immediate action. Winning the war the only objective aimed at both by the State and people irrespective of anything else. Time has now come for a searching examination of our various financial commitments of all kinds without which it is not advisable to start post-war ventures. It is therefore necessary that a test audit by a competent auditor should be made. It is many years since a test audit was made. Since then we have not only made various commitments to meet the abnormal situation brought about by war but also made large capital investments in commercial undertakings. We do not know the actual result of those undertakings. A thorough examination of the accounts is necessary to ascertain our financial position.

We have for some time past been hearing about post-war industries and planning but we are not made aware of the particulars of the plan except the report of Manu Subedar Committee which it appears to me is not of much help either to the Government or those who want to start new industries. For development of industries, we must have persons with the necessary

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

technical qualifications, availability of cheap power and raw produce, facilities for getting finance, a ready market for the ready goods, transport facilities and an industrial intelligence and commercial institutions. In all these we are lacking and that not even a beginning has been made to equip ourselves with these pre-requisities.

Soon after the close of the last war there was the same industrial fever and various industries, planting, banking, manufacturing etc., were started during 1094 to 1096 both here and in Travancore. More than 95 per cent of them did not survive more than a year or two. The Tata Oil Mills, the Cochin Potteries and Tanneries are the fruits of the undertaking of that period. I refer to these, only that in launching post-war schemes requiring large investments, we must proceed with them rather slowly and carefully, otherwise we may be running into grave danger which may result in disastrous consequences. The present prosperous economic condition is only artificial. It is by various manipulations proped up. We do not know how long this could be kept up and what are the consequences of its collapse. Besides the trade and industries have become international, and a small state like ours can ill afford to run the risk as we can have no control over the situation.

We are all aware that the paddy produced in the State is insufficient to feed its people. In the report of the administration of Agriculture Department it is stated that the cultivation has expanded to the maximum possible limit, that there is little scope for further expansion of the cultivable area. We have therefore to recourse to intensive cultivation and also to bring the single croped into double croped lands or parambas into paddy lands. We have therefore to take to improved system of cultivation, such as the use of better ploughs, manure and necessary technical advise and water facilities. The work in connection with the irrigation scheme-Chalakudi—Thanikudom—Peechi etc. should immediately be taken up. They ought not to wait for post war undertaking; whatever surplus we have should be used for these works. So also the Athirapilly Hydro Electric Scheme to provide ourselves with cheap power for starting industries. These should be given priority over any other works.

The development of fisheries receive very little attention. It is an important article of food of more than 95 per cent of the people. The Government do not care to render much help to the fisheries. They are interested in the leasing of fishing stakes or rights to fish in certain places. They are being harassed by Government servants and exploited by middle men. Immence future await the development of this industry. The possibilities of deep sea fishing by trawling, netting or line fishing are so great that a large supply of food can be obtained from this source. The allotment in the budget of 1120 for development of deep sea fishing remain unspent. The fishermen as a class are very poor and uneducated. The Government ought to help them with loans for the purchase of nets and boats and refrigerating storage and stocking. The industry deserves much greater support at the hands of the Government.

There is no justification for the imposition of additional tax on tobacco and excise duty on betel nuts. The duty on betel nuts has a ready begun to affect this industry. It is an old and time honoured industry carried on by the people in central gravelly portion of the three Taluks of the State. The cultivators get very little return as the cost of cultivation is rather high. It is not cultivated on plantation basis as rubber and tea, but it is only a backyard cultivation. It is only from this that the poor man gets some money income for their necessaries of life. This produce is already assessed to Revenue. The land on which the arecanut, coconut and jack trees are grown is not taxed, but the trees alone are taxed. In the last Revenue Settlement and the previous settlements the trees alone are assessed. The yield of the trees are ascertained from which the expenses of cultivation are deducted and the balance is divided or shared equally between the Sirkar and the tenant. But for convenience sake the tree is assessed to a fixed amount. Section 26 of the settlement Proclamation of 1080 declares, "To secure our land holders the utmost freedom of action in improving their properties and turning them to the best advantage according to their means and inclinations, we hereby declare that the new settlement shall be current for 30 years. During this period the assessment shall not in any way be enchanced on the ground that *Payattupattam paramba* has been converted into *Nilom* or has been planted with taxable trees or that more trees have been planted than those already assessed. In short no interference of any kind will be permitted with the new settlement when it is complete, etc." Proclamation 2 of 1120 does not declare the repeal of Proclamation of 1080. It provides for imposition of Excise Duty on the product (produce) of Arecanut, Palm and also controls and restricts the growing, cultivating marketing or disposing of the arecanut. The definition of the word 'betelnut' contained in Schedule 2 of Proclamation 1120 makes the fruit of the tree an excisable good the moment they fall down or removed or detached

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

from the tree. If the nuts fall down after ripe by owls or birds sucking the juice or on account of draught the grower becomes liable to all the penalties of the provisions of 2 of 1120. It is not possible for a grower to go about the foot of every tree and collect the fallen nut and store them. The Government have invested extraordinary powers in the hands of low paid subordinates in the matter of supervision. When by settlement Proclamation trees are assessed to *Vrikshapattam* it gives power to the grower of the trees the utmost freedom to remove them when they become fully ripe or partly ripe whenever he thinks proper and do whatever process necessary for placing them in a markettable condition and realise the value, the only condition being the payment of *Vrikshapattam*. Since the last settlement the encouragement by the undertaking contained in Section 26 great impetus to the development of this industry had enabled the people to improve their economic condition. To impose an additional tax or duty on the produce and control and regulate the cultivation and disposal is certainly an interference of the worst type. By the investment of the extraordinary powers in the hands of the controlling officers even the security of person or property of the grower is in danger. The imposition of Excise duty and regulating and controlling of cultivation harvesting and disposing of the produce is against the provisions of the Settlement Proclamation, and is therefore illegal not to say unfair and unjust to the cultivators.

The reason given by the Finance Member that this is done as an anti-inflation measure is an insult to the intelligence of the people. This imposition of duties would in any way check or influence in keeping down the high prices can hardly be believed. I have the authority of eminent Finance Members of the Government of India to say that the export of food grains or shortage on account of draught or prevalence of famine conditions is the main cause of inflation though the Professor C. N. Vakil and other national economists would add to it the currency policy of India. These taxation measures when once introduced will remain in the State book for ever. Besides the income from this source does not ensure to our profit. We get only our share on population and not on production basis. We collect about 22 lakhs and hand it over to the Government of India and receive in return six lakhs. Examining it in any way it is unfair and unjust. If this tax is continued the whole industry of the country will be completely ruined in the course of 3 or 4 years. I therefore appeal to use all your influence and the best effort to abolish this iniquitous measure for the people of the State.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. രാഘവൻ:

മിസ്റ്റർ പ്രസിഡൻറ് സാർ, ഞാൻ ആദ്യമായി എൻെറ മുഖ്യമായൊരു കടമ നിവൃ ഹിക്കട്ടെ. എന്നെ ഈ സ്ഥാനഭാനംകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിച്ച മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പരമകാരുണ്യത്തിനും അവിടത്തെ അക്കാഴ്ത്തിൽ ഉപദേശിച്ച അങ്ങയുടെ ഔദാഴ്ത്തിനും എൻെറ സ്വന്തനിലയിലും എൻെറ സമുദായത്തിൻെറ പ്രതിനിധി എന്നനിലയിലും ഞാൻ നിവ്യാജമായ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇത്രവണത്തെ നിയമസഭയുടെ പ്രത്യേകത ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള അവശസമുദായക്കാരിൽ അളവറവ ആഹ്ളാദവും പല ആശകളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാത്ഥം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും ഈ അവസരം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ജനകീയ പ്രാതിനിദ്ധ്യത്തിനു് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതിനു് ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും കറയ്ക്കുക മാത്രമല്ല ആ സ്ഥാനങ്ങളം അവശസമുദായങ്ങൾക്കു് വീതിച്ചുകൊടുക്കുകകൂടി ചെയ്തതിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അവിടത്തെ ഉപദേഷ്ടാവായ അങ്ങും കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഔചിത്യ ബുദ്ധിയും നീതിശ്രദ്ധയുമാണു് ഞങ്ങളിൽ പ്രത്യാശപൂരകംകൊള്ളിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോലെ രാഷ്ട്രീയവും ഭരണസംബന്ധവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സമുദായ പ്രാതിനിദ്ധ്യതത്വം പ്രവത്തിച്ചു കാണാനുള്ള ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ആശയും അപേക്ഷയും സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്ഥാനവും സന്ദർഭവും ഇതുതന്നെയായിട്ടാണു് ഞാൻ കരുതുന്നതു്.

ബഡ്ജറിനെ സമത്ഥമായി വിമർശിക്കുവാൻ വേണ്ട പഴക്കവും പരിചയവും എനിക്കില്ല. ആ സാഹസത്തിനു ഞാനിപ്പോൾ പുറപ്പെടുന്നുമില്ല. എങ്കിലും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഏറവും മുഖ്യമായി എനിക്കു തോന്നിട്ടുള്ള ഒരു സാമാന്യ സംഗതി ചൂണ്ടികാണിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലക്കാലം കൊണ്ടു് മുതലെടുപ്പു് ഒന്നര ഇരട്ടിയിലധികമായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ രാജ്യസ്നേഹമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും അതിനെസംബന്ധിച്ചു അഭിമാനിക്കാനും ആഹ്ളാദിക്കാനും അവകാശമുണ്ടു്. ഈ അഭിമാനവും ആമോദവും നിലനില്ക്കുകയൊ മേൽക്കുമേൽ വളരുകയൊ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ബുദ്ധിപൂവ്വമായി പ്രവത്തിക്കേണ്ടതു് ഇപ്പോഴാണെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. ഈ വരവു വർദ്ധന വെറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തെയുണ്ടായതല്ല. യുദ്ധപരിതസ്ഥിതികൊണ്ട് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലതെ ല്ലൊന്നയന്താണ" ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണമായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. മുന്നംനാ ലും ഇരട്ടി കൂടുതലിനു് കള്ളഷാപ്പുകളും മറവും ലേലംകൊള്ളുവാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിച്ചി ട്ടുള്ളതു് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമേന്മയിലുള്ള വിശ്വാസം ഒന്നുമാത്രമാണു്. വാ സ്തവത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസുസ്ഥിരതയൊ അഭിവൃദ്ധിയൊ പൊതുജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോതിന്റെ ഏററയിറക്കമെന്നുസരിച്ചു് ഏറിയും കുറഞ്ഞുമിരിക്കുമെന്നുള്ള പരമാത്ഥ മാണു് ഇന്നത്തെ അനുഭവത്തിൽനിന്നും തെളിയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് യുദ്ധാനന്തരപുനരു ദ്ധാരണശ്രമത്തിനാണു് നാമിന്നു് പ്രാമുഖ്യവും പ്രാധാന്യവും കൊടുക്കേണ്ടതു്. അതിനുവേ ണ്ടി ഒരു വകുപ്പു് നിർമ്മിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. അതു കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ജനപ്രമുഖന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഗവമ്മെണ്ടു് ആത്മാത്ഥമായി ശ്രമിക്കണം. ഇ ങ്ങിനെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടിന്റേയും ബഹുമാന്യമെമ്പർമാരുടേയും ശ്രദ്ധയെ ഇ ക്കാര്യത്തിൽ ക്ഷണിക്കമാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഇനി എന്റെ പ്രത്യേക നിലയിലുള്ള ചില ആ വശ്യങ്ങളെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കട്ടെ.

മീൻപിടിത്തമാണു് അരയന്മാരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടിനു് അറിയാ മെങ്കിലും ആ തൊഴിലിനെ സംബന്ധിച്ചു് അവരനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ എത്രത്തോള മാണെന്നു് ശരിക്കറിയാമൊ എന്നു സംശയമാണു്. മറവുള്ളവർ മൂടിപുതച്ചു് സുഖമായുറങ്ങു ന്ന വെളുപ്പാൻകാലത്താണു് അരയന്മാർ ദിവസവും, മഴക്കാലത്തായാലും മഞ്ഞുകാലത്തായാ ലും ശരി ക്ഷോഭിച്ചൊ അടങ്ങിയൊ കിടക്കുന്ന കടലിനുള്ളിലേക്കു് പോകുന്നതു്. ഉച്ചയോ ടുകൂടി മടങ്ങുന്നതു് ചിലപ്പോൾ നിരാശയോടുകൂടി മാത്രമായിരിക്കും. ഈ വക ബുദ്ധിമുട്ട കളെയല്ല ഞാൻ കായ്മായി പറയുന്നതു്. ഇതെല്ലാം സഹിച്ചു് ഭാഗ്യവശാൽ വല്ലതുംലഭി ച്ചാൽ അതുകൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളാണു് ഭയങ്കരങ്ങളായി രിക്കുന്നതു്. അതിൽനിന്നും രക്ഷകിട്ടാനാണു് ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥി ക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഈ തൊഴിലിനു് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ അതിനു മതിയായ വ അല്ലുന്നുമാത്രമല്ല ഉള്ളവതന്നെ തൊഴിലാളികളുടെ സ്വന്തവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു് അവർ നി ർദ്ധനരും അജ്ഞരുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് തൊഴിലിൽനിന്നും മേൽപറഞ്ഞ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അല്ലാതെ കായ്മായ പ്രതിഫലമൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് വിചാരി ച്ചാൽ ഈ പാവങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു്. എന്റെ വിശ്വാസം. പരി ഷ്കൃതങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങൾ മേടിച്ചു ഫിഷറിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു വഴി തൊഴിലാളികൾക്കു് വിനിയോഗിക്കാവുന്ന നിലയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരേർപ്പാടു് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു് ഈ വർഗ്ഗക്കാർക്കു് ഒരനുഗ്രഹവും രാജ്യത്തിലെ പൊതുവരവു് വർദ്ധിക്കാനുള്ള ഒരു വഴിയും ആയി തീരുമെന്നാണു് എനിക്കു് തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടി ന്റെ ശ്രദ്ധ കായ്മായി പതിയണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ പ്രധാന മായ മറെറാരാവശ്യമാണു് വിദ്യാഭ്യാസകാര്യം. വിദ്യാഭ്യാസസൌജന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് സ മുദായങ്ങളെ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളെന്നും (Back-ward Communities) അധ: കൃതസമു ദായങ്ങളെന്നും (Depressed Classes) രണ്ടായിട്ടാണല്ലൊ തിരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നിർഭാഗ്യവ ശാൽ എന്റെ സമുദായം ഒന്നാമിനത്തിലാണു് പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. പരമാത്ഥത്തിൽ വിദ്യാ ഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അധ:കൃതരിലും അധ:കൃതമായ സ്ഥിതിയാണു് എന്റെ സമുദായ ത്തിനുള്ളതു്. അരയന്മാരിൽ ഏറവും ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ രണ്ടു B A. ക്കാർ മാത്രമാണെന്നുള്ള പരമാത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആണു് പല അധ:കൃതസമുദായങ്ങ ളെക്കാളും എത്ര പിന്നിലാണു് അരയസമുദായം കിടക്കുന്നതെന്നു് തെളിയുന്നതു്. അതുകൊ ണ്ടു് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ അധ:കൃതക്കു് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോളം വിദ്യാഭ്യാ സസൌജന്യങ്ങളെങ്കിലും അരയന്മാക്കും അനുവദിക്കാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനു ദയവുണ്ടാകണമെ ന്നാണു്.

അവസാനമായി അടുത്തുതന്നെ നടപ്പാക്കിയ മീൻ വില്പനലൈസൻസിനെക്കുറിച്ചാ ണു് രണ്ടുവാക്കു പറയാനുള്ളതു്. "പണ്ടെടുബ്ബുല അതിലും ഗർണി" എന്നുള്ളനിലയാണു് ഈ ലൈസൻസു് നിയമം കൊണ്ടു് മീൻ പിടുത്തക്കാക്കു് വന്നിട്ടുള്ളതു്. വെറും പട്ടിണി യിൽ നിന്നു് രക്ഷിക്കാനുള്ള കടമ എന്നുള്ളനിലക്കെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടു മീൻ പിടുത്തക്കാരെ ഈ ലൈസൻസിൽനിന്നും അതിനെസംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കണമെ ന്നു് ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് യാചിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ: സർ, മൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് അധഃകൃതക്കു് കൂടുതൽ പ്രാതിനിദ്ധ്യം ഈ നിയമസഭയിൽ അനുവദിച്ചുതന്നതിനു് കൊച്ചിയിലെ അധഃകൃതരുടെ അളവറ്റ സന്തോഷത്തെ ഈ കൌൺസിൽവഴി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ ഞാൻ ഉണർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റുനിരൂപണം ചെയ്യുകൊണ്ടു് അധഃകൃതരുടെ ഉദ്ധാരണപരമായ ചില കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനെ ഈ അവസരത്തിൽ ഉൽബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കു് അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിന്നായി ൨,൫൭,൪൦൦ ഉറുപ്പികയാണു് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു് ൧൯൩൦-ലേക്കു് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള തുകയിൽനിന്നു് ഏതാണ്ടു് ൧൫,൪൦൦ ഉറുപ്പിക മാത്രമാണു് കൂടുതൽ. ഇത്രയും ഉറുപ്പികയെങ്കിലും കൂടുതലായി ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചതിന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെണ്ടിനെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കതന്നെ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അതേ അവസരത്തിൽത്തന്നെ അധഃകൃതരുടെ സ്ഥിതിയും ആവശ്യങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്തുനോക്കുമ്പോൾ അതിലേക്കു ഈ തുക ഒട്ടുംതന്നെ പര്യാപ്തമായിട്ടില്ലെന്നു് എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനെ അറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ൨,൨൭,൪൦൦ ഉറുപ്പികയിൽനിന്നു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനും ആഫീസ് എക്സ്പെൻസിനുമായി ൫൭,൪൦൦ ഉറുപ്പികയാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. സംരക്ഷണത്തിനു മാത്രമായി ഗവൺമെണ്ടു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു് ൯൭,൦൦൦ ഉറുപ്പിക ആണെന്നു കാണാം. ഏതാണ്ടു് ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു് മണ്ണോടുകൂടി ചേർന്നുകിടക്കുന്ന വീടുകൾ നന്നാക്കുവാനും കോളനികൾ നന്നാക്കുവാനും ആയി ൧൫,൦൦൦ ഉറുപ്പികയും, കുടിക്കുവാൻ വെള്ളമില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന കോളനിനിവാസികൾക്കു കുടിക്കുവാൻ വെള്ളമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനായി ൧൦,൦൦൦ ഉറുപ്പികയും, കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ൭൫,൦൦൦ ഉറുപ്പികയുമാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ൧൦,൯൦൦ ഉറുപ്പിക കോളനി സംരക്ഷണത്തിനായി ൧൯൩൦-ലേക്കു് അനുവദിച്ചിരുന്നിടത്താണു് ൫,൧൦൦ ഉറുപ്പികമാത്രം കൂടുതലായി ൧൯൩൧-ലേക്കു് അനുവദിച്ചതു്. വീടുകൾ പണിയേണ്ട സാധനസാമഗ്രികൾക്കു് വിലവർദ്ധിക്കുകയും, കൂലിച്ചെലവിക്കാര്യം കൂടുതൽ കൂലി കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടു വരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ ൫,൧൦൦ ഉറുപ്പിക കൂടുതലായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് എന്തു സംരക്ഷണമാണു് ഗവൺമെണ്ടിനു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതെന്നു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതേമാതിരിതന്നെ ൪,൦൦൦ ഉറുപ്പികകൊണ്ടു് കോളനിനിവാസികൾക്കു ശുദ്ധജലം കൊടുക്കുവാൻ ഇക്കൊല്ലം അനുവദിച്ചിരുന്നിടത്തു് ആ ആവശ്യത്തിനുള്ള തുക അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു ൧൦,൦൦൦ ഉറുപ്പികയായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു പറയത്തക്ക പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ൧൯൩൦-ലെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു് രണ്ടര ഇരട്ടി തുക ഗവൺമെണ്ടു കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു കൂടുതലായി ഈ വക ചില്ലറ പണികൾ നടത്തുന്നതിനു് ചിലവു ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ൪,൦൦൦ ഉറുപ്പികകൊണ്ടു് ഇക്കൊല്ലം നടത്തുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ൧൯൩൧-ൽ യാതൊരു പണികളും ചെയ്യാൻ ഗവൺമെണ്ടിനു സാധിക്കുകയില്ല.

ഇനി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യം നോക്കാം. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിൽ ൭,൫൪൦ ഉറുപ്പിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സ്റ്റൈപെൻറ് നൽകുവാനായി നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ൧൯൩൧-ലേക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റിൽ ൭൫,൦൦൦ ഉറുപ്പികയാണു് കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തേക്കാൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇക്കൊല്ലം അധികമാണു് എന്ന കാര്യം സുവ്യക്തമാണല്ലൊ. വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം അതിലും കൂടുതലായിരിക്കും. അവക്കാവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങളും മറ്റു സാമഗ്രികളും വാങ്ങുവാനായി ഗവൺമെണ്ടു് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു് കേവലം ൧൦,൦൦൦ ഉറുപ്പിക മാത്രമാണു്. ൧൯൩൦-ലെ ബഡ്ജറ്റിലും കേവലം ൧൦,൦൬൫ ഉറുപ്പിക മാത്രമേ കൊള്ളിച്ചിരുന്നുള്ളു. അന്നത്തേക്കാൾ കുട്ടികൾ എത്രയോ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവക്കാവശ്യമുള്ള സാധനസാമഗ്രികൾ സംഭരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് കൂടുതലായി ഒന്നും ചെയ്തു കാണുന്നില്ല. കൂടുതലായി ആണ്ടുതോറും കുട്ടികൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയും എന്നാൽ അവക്കു വേണ്ടുന്ന സാധനസാമഗ്രികൾ ശരിയായി കൊടുക്കാതെയിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു് ആണ്ടുതോറും കുട്ടികൾ കൂടുതൽ പരാജയപ്പെട്ടു കാണുന്നതു്. അവക്കാവശ്യമുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുകൂല്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ അവക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ പരിതാപകരംതന്നെ. ഒരു കുട്ടിക്കു നോട്ടപുസ്തകവും വേറൊരു കുട്ടിക്കു പേനയും,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മൂന്നാമതൊരാൾക്ക് മഷിയും കൊടുത്തു് ഇത്തരത്തിൽ സപ്ലൈ പൂർത്തിയാക്കാമെന്നാണു് ഗവ ൺമെണ്ടു് വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു വാസ്തവത്തിൽ വളരെ ദയനീയംതന്നെയാണു. (ഹീയർ, ഹീയർ)

ഹോസ്റ്റലിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്നതു് ൻ, ൦ ൦ ൦ ഉറുപ്പികയാണു്. എന്നാൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കു് ൭ ൮ ഉറുപ്പികകൂടി കൂടുതൽ ഗവൺമെണ്ടു ൽനിന്നു ദയവായി ചോദിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഹോസ്റ്റലിൽ കഴിഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസവർഷത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുതന്നെ ഇക്കൊല്ലവും ഉണ്ടു്. ഈ ൭ ൮ ഉറുപ്പികകൂടി ആ ചിലവുകൾക്കായി കൂടുതൽ ചോദിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതെന്നു് ഗവൺമെണ്ടുതന്നെ ആലോചിച്ചാൽ മതിയാകും.

സർ, ആണ്ടുതോറും കൂടുതൽ, കൂടുതൽ തുകകൾ ഞങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചുതരണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അധഃകൃതർ നൂറ്റാണ്ടുകളായി അജ്ഞതയിലും അടിമത്വത്തിലും പെട്ടു് അതിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരാണു്. അവർ പട്ടിണിപ്പാവകളായി മാറിയതു് പണിയെടുക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല, അവരുടെ അജ്ഞതയുടെ മറവിൽനിന്നുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ളവർ അവരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു്. ഈ രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കു് ഉയർത്തിയതു് ഈ രാജ്യത്തിൽ പച്ച പരവതാനി വിരിച്ചതു് ഭൂമിയെ പച്ചപ്പട്ടു ചാർത്തിയതു്, പ്രാചീനങ്ങൾക്കു മുകളിൽ കയറിയിരുന്നു പങ്കയുടെ കാറ്റേറ്റു വിശ്രമിക്കുന്നവരല്ല; ഇവിടത്തെ അധഃകൃതർ മാത്രമാണെന്നുള്ളതു് എല്ലാവരും അറിയണം. ഈ നില നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം എന്തിനു്? ഇവിടത്തെ പരിപാലനം ഏതു്? ഈ രാജ്യം പരിഷ്കൃതവും അഭിവൃദ്ധിയുള്ളതുമാണെന്നു് അഭിമാനിക്കണമെങ്കിൽ ഇവിടെ ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽ, മാനവസമുദായത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നില്ക്കുന്ന അധഃകൃതസമുദായംകൂടി മറ്റുള്ളവർക്കൊപ്പമുള്ള ഒരു നിലയിൽ എത്തണം. അവരെ ആ നിലയിൽ എത്തിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവൺമെണ്ടിനാണുള്ളതു്. അതു ചെയ്യുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു കൂടുതൽ കൂടുതൽ മുന്നോട്ടു വരണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ഗവൺമെണ്ടു തയ്യാറായാൽ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അധഃകൃതർക്കു നൽകി അവരെ മറ്റു സമുദായക്കാരുടെ നിലയിൽ എത്തിച്ചാൽ ഗവൺമെണ്ടിനു അത്രയും വേഗം തങ്ങളുടെ ചുമതലാഭാരം താഴെ ഇറക്കിവെച്ചു് വിശ്രമംകൊള്ളാം. ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു് അധഃകൃതോദ്ധാരണപരമായി കാര്യമായ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് ഇതു നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകും. ഇതു് അധഃകൃതരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടിനുള്ള കർത്തവ്യത്തിൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള ഒരു കുറ്റവിലോപമാണെന്നു് എനിക്കു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതു ഒരിക്കലും അഭിലഷണീയവുമല്ല.

മറ്റു സമുദായക്കാരിലും ധാരാളം പാവപ്പെട്ടവരുള്ളപ്പോൾ അധഃകൃതരെ മാത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്നുള്ള ചോദ്യം ചിലപ്പോഴെല്ലാം പൊന്തിവരാറുണ്ടു്. മറ്റു സമുദായക്കാർ എല്ലാവരും പാവപ്പെട്ടവരല്ല. അവരിൽ പണക്കാരും പ്രഭുക്കന്മാരും വണിക്കു് പ്രവരന്മാരുമുണ്ടു്. എന്നാൽ അധഃകൃതർ എല്ലാവരുംതന്നെ പാവപ്പെട്ടവരാണു്. അവരുടെ സമുദായികമായ ദുസ്ഥിതി ഒന്നു മാത്രമാണു് അവരെ ഇത്രത്തോളം അധഃപതിപ്പിച്ചതു്. അതിനുത്തരവാദികൾ മറ്റുള്ള സമുദായക്കാരാണു്. അവരാണു് ഇതിനൊരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തേണ്ടവരും. വേണ്ടിവന്നാൽ പ്രിയ ചിത്തത്തോടുകൂടിയും അവരതിനു പരിഹാരം കാണണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും കരുണാപുരസ്സരം ഞങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി പലതും ചെയ്യുവാൻ മുന്നോട്ടു വരുമ്പോൾ അതിന്റെ മുമ്പിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ വിലങ്ങടിച്ചു നില്ക്കുകയില്ലെന്നു് എനിക്കു പ്രത്യേകം പറയുവാനുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ നിയമസഭവഴി ചെയ്യുന്ന നിവേദനങ്ങൾ ഇവിടത്തെ അധഃകൃത സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനാണെന്നും, അതു മറ്റുള്ളവരുംകൂടി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനോടു പറയുവാനുള്ള മറ്റൊരു കാര്യം സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് ഇവിടെ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഇതേവരെ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്കു ഒരു ഓർഡർ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണു്. ഏതൊരു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു തുടങ്ങുമ്പോഴും അതിനടിസ്ഥാനമായ ചില വ്യവസ്ഥകളുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനാകട്ടെ അങ്ങിനെയൊന്നു് ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പരേതനായ റാവുസാഹിബു് സി. മത്തായി അവർകളും പണ്ഡിറ്റു് കെ. പി. കറുപ്പൻ അവർകളും തുടങ്ങിവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തേപടി തുടൻപോകുന്നുവെന്നല്ലാതെ പുതിയതായി യാതൊന്നും തന്നെ ഇതേവരെ ജനമെടുത്തിട്ടില്ല. സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ നിന്നു് എന്തൊക്കെയാണു് ലഭിക്കുന്നതെന്നു് അധഃകൃതർക്കു് ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നതും വേഗം ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല സംരക്ഷണത്തിനാവശ്യമായ എന്തെങ്കിലും ഒരു പദ്ധതി ഇനിയെങ്കിലും ഗവൺമെണ്ടു് അംഗീകരിക്കണം. അതു പഞ്ചവൽസരപദ്ധതിയോ ഏതു വൽസര പദ്ധതിയായാലും തരക്കേടില്ല. അതനുസരിച്ചു് അധഃകൃതരെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു തയ്യാറാകണം.

ഇന്നുള്ള അധഃകൃത കോളനികളിൽ വളരെയെല്ലാം ഗവൺമെണ്ടുണ്ടാക്കികൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് പച്ചപ്പുല്ലുപോലുമില്ലാത്ത കുന്നുകളുടേയും പാറകളുടേയും മുകളിലാണു്. അവിടെയെല്ലാം കോളനികൾ വെച്ചു്, അധഃകൃതർക്കു പണികൾ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കോളനികൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു്, വാസ്തവത്തിൽ അവരെ വലപ്പിക്കുകയാണു് ഗവൺമെണ്ടു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഗവൺമെണ്ടു് അവർക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം. എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളതു് നാണയേതര സഹകരണ സംഘങ്ങൾ വഴിയായി പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങി എല്ലാ കോളനികളിലേയും അധഃകൃതർക്കും തൊഴിലുണ്ടാക്കികൊടുക്കണം എന്നാണു്. ആ നിലയിൽ അധഃകൃതരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മക്കു് ഒരു പരിഹാരം കാണണം.

ഇനി എനിക്കു വേറെ ഒരു കാര്യം ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ളതു് ഇൻലന്റ് ഫിഷറീസിനെപ്പറ്റിയാണു് കുറെ കാലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് അധഃകൃതരുടെ ദയനീയമായ അവസ്ഥയിൽ ഗവൺമെണ്ടു് കരുണാപരസ്സരം ആലോചിച്ചു് അവർക്കു് ചെറുങ്ങിയ നിരക്കിൽ കായ്പകൾ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. അവരുടെ സാമ്പത്തിക നിലയെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ കായ്പകൾ വേണ്ടിടത്തോളം അവർക്കു കിട്ടുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നില്ല. ലേലംചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വളരെ കൂടുതലായ തുകക്കു് മറ്റുള്ളവർ പിടിച്ചുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ കായ്പകളെല്ലാം അധഃകൃതരുടെ സഹകരണ സംഘങ്ങളേയോ സമാജങ്ങളേയോ ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു് മുൻകാലങ്ങളിലെപ്പോലെ അവരുടെ സാമ്പത്തികനില നന്നാക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് അനുവദിച്ചിരുന്ന നയം വീണ്ടും തുടരുവാനുള്ള ഉണർവുണ്ടാകണമെന്നു ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഉദ്യോഗനിയമവിഷയത്തിൽ പുലയരൊഴിച്ചു് മറ്റു അധഃകൃത സമുദായക്കാരുടെ കാര്യം എതാണ്ടു് വലിയ പരുങ്ങലിലാണു്. "അദർ ഹിന്ദുസ്, ബാക്കവേഡ് അൻറ് ഡിപ്രസ്ഡ്" എന്ന വിഭാഗത്തിലാണു് പുലയരൊഴിച്ചുള്ള അധഃകൃതർ സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുന്നതു്. എതാണ്ടു് ഈ സമുദായക്കാരുള്ള ഈ വിഭാഗത്തിൽനിന്നു് അധഃകൃതരെ മാറ്റിനിറുത്തിയാൽ മറ്റുള്ളവരെല്ലാം പഠിപ്പുകൊണ്ടും മറ്റു നിലയിലും മുന്നണിയിലാണു്. പുലയരൊഴിച്ചുള്ള അധഃകൃതർക്കു് ഉദ്യോഗവിതരത്തിൽ കിട്ടുന്ന ശതമാനം വളരെ നിസ്സാരം. അതുകൊണ്ടു് അതിനു് എന്തെങ്കിലും ഒരു മാറ്റം കാണണം എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടും നീതികാണിക്കുന്ന സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡ് എടുത്തുകളയണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അതു് അങ്ങനെതന്നെ നിറുത്തിക്കൊണ്ടു് അതിനുള്ളിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തണമെന്നേ ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. മറ്റുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നു് അധഃകൃതരെ മാത്രം തിരിച്ചു് അവർക്കു് ഒരു പ്രത്യേക ശതമാനം "കോട്ട" അനുവദിക്കണം. വലിയ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടുത്തകാലത്തെങ്ങും അവർക്കു് സാധ്യം കാണുവാൻ പോലും സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങേ അറ്റത്തുള്ള ശിപായിമാരുടെ പണികൊടുക്കുകിലും കുറെ കാലത്തേക്കു് വേട്ടുവർ, പറയർ മുതലായവരെ നിയമിക്കണമെന്നു് എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനോടപേക്ഷയുണ്ടു്. (ഹിയർ, ഹിയർ)

സർ, ഇനി ഒരു സംഗതിയെ മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു. ഇൻഡ്യയിലുള്ള മറ്റു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് കൊച്ചിയിൽ അധഃകൃതോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവൺമെണ്ടു് വേണ്ടതെല്ലാം സ്തുത്യർഹമായവിധത്തിൽ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളപരമാർത്ഥം അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടുകൂടി ഞാനിവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ കടമ ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം തീർന്നുവെന്നു പറയുവാൻ തയ്യാറില്ല. അധഃകൃതർ ഇരുക്കാലിമാടുകളായി ജീവിക്കുന്ന കാലം ജാതിയുടേയും അയിത്തത്തിന്റേയും ചേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[illegible]

"ഇന്നലെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ഇന്നുകാണുന്നതിനെയും
നാളത്തെ ചരിത്രമാകും, അതിൽ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസം വേണം"

എന്ന നിലയിൽ തിരുമനസ്സിലാകുന്നതിനു് അധികൃതരുടെ അഭിപ്രായത്തെ രക്ഷിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

Mr. C. S. Panicker *(Alur)*: Mr. Deputy President, Sir, the budget that the Finance Member has brought into this House is symptomatic of the apparent prosperity through which our State is passing. The rise in the annual income is nothing but phenominal. From an annual income of Rs. 99½ lakhs it has risen to nearly Rs. 294 lakhs in a decade. But is this a feature for which we can take much credit? For looking around what do we find in the Sister States and Provinces of India? We find an equal, nay, even greater increase in their annual income. So the standard with which this budget is to be measured is not the increase in the annual income, but the way in which this huge amount is proposed to be spent. Looking at the budget in this light what do we find? In the budget there is nothing noval, in it there is nothing to arrest our attention or extract our admiration. It is the child of an irremovable executive not responsible to the legislature and hence not responsive to the criticisms of the public.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkanchery)*: They will improve.

Mr. C. S. Panicker *(Alur)*: Sir, in this light, I urge that full responsible Government may be immediately established in the State *(Hear, hear)*. Sir, the Finance Member has in a most patronising way said that liberal provisions have been made for the nation building departments. If the statements were true the Government deserves congratulations; but on a closer examination what do we find? Of the nation building departments education comes to the foremost and the grants set apart for education we shall have a scrutiny. The Finance Member wants to throw dust into our eyes by the fact that 38 and odd lakhs of rupees have been set apart for Education. But what percentage does it work up to? Nearly 13 per cent. Now let us examine the annual income that our State has been deriving for the last 10 years and the annual amount that has been budgeted during those periods for education. In the year 1111 if the educational budget was for 18·4 per cent of the income, in the next year it was 18·1 and then in the subsequent years 17·4, 17, 16·7, 15·6, 14·8, 12·2 and 10 per cent. This shows that if in the year 1111 it was 18·4, in 1119 it came down to 10 per cent. In the year 1120 the Government budgeted an income of 218 lakhs and an expenditure of 32 lakhs. But revised estimate shows that the income is 253 lakhs and the expenditure on education is 31 an odd lakhs. And when the actuals are published I think the income may rise even to 260 lakhs and the educational budget may fall down to a little below 31 lakhs, thus bringing down the percentage to 9 per cent. In the face of this fall of educational expenditure I wonder by what jugglery of figures the Finance Member was able to arrive at the conclusion that liberal provision has been made for education.

Education, I maintain, Sir, is the most important of the nation building department. It has been treated in a most regardly way. I must say it is the cynditella of our Government. Knowing intimately the affairs of that department I find it very difficult to speak with restraint on the matters of existing there. If, Sir, as evidenced by the phenominal increase in the income the State is passing through a period of unusual prosperity the teacher in the State prominently stands as a figure of poverty in the midst of plenty. In the eyes of our Government to qualify oneself for a teachership is even a disqualification. When a raw school final is appointed on a pay of Rs. 25—40 a teacher with the same qualification and an additional one of secondary training is posted on a pay of Rs. 17, and when his friend in the other department goes up even

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to Rs. 100 in a period of 20 years here he has to rot on Rs. 17 for wellnigh a period of 25 years and then slowly like a snail he has to creap upto Rs. 35 and retire at the age of 55 with something like a service of 35 years. And when a graduate in any other department can of a certainty rise to Rs. 200 L. Ts. and B. Ts. are not very rare in Education Department getting only a sum of Rs. 70 or even less with a service of 25 years.

Another thing which I wish to point out is the want of adequate number of posts for the different grades in the Department. Sir, when I come to think of the anomalous position obtained here, I am reminded of a statement in a malayalam book describing London where in it is stated that he who wants to start a newspaper in Fleet Street first purchase a forest in Norway. If a new division of Form VI is to be opened in a school, a post in the L3 grade is created and similarly a teacher of the P3-grade is often asked to discharge the responsible work of a Headmaster without giving an adequate remuneration for the post. The result is, Sir, the teachers are a set of down-troden people. At a time when a skilled labourer in the town can earn something like 4 to 5 rupees a day, when in the remote villages even an ordinary co ly can get 2 to 3 rupees a day a teacher in the primary department has to sustain himself with Re 1 and an anna per day including the much talked of dearness allowance. But here I wish to mention about the state in the aided department also. If the teacher in the Government service is getting only one rupee and an anna, the poor aided school teacher has to sustain himself with a pittance of 12 annas per day including dearness allowance. Sir, the poverty of the teacher has rather become a public menace and it has become so common a feature as the atmospheric air that the Public have ceased to take note of it.

Now coming to collegiate education, Sir, the inability of our Government to provide adequate hostel facilities to the students in the Maharaja's College, Ernakulam has become a public scandal. I have got personal experience in the matter, Sir, of poor parents having anxious nights that they are not able to provide a suitable building for their children at Ernakulam where even our Cochin Government is not able to commandeer a suitable building to extend the hostel facilities for their own students, even though our Government is armed with the Defence of India Act.

Sir, the cry of the Cochin Teacher's Association for the last 25 years for instituting a time-scale of pay for the teachers has proved to be a cry in the wilderness. Whenever a question concerning the revision of pay of the teachers came before the Government, their usual answer was that you have to wait till finances improve. But now when the finance have actually improved the Government seem to think that this is an abnormal period and the teachers have to wait till normal times come. But even in these abnormal periods they are raising the pay of their officers in other departments. But Sir, there is a silver lining in this threatening cloud. The electorate of Cochin seems to have taken into their heads the question of the improvement of the teacher's salary. In the last election they have sent a handful of teachers to this chamber to fight out their cause. Sir, I would like to dwell at great length but time forbids it. I shall pass a few remarks on the other nation-building departments also.

The other two important departments are, Agriculture and Industry. A laudable feature of this year's budget is the abolition of the Hill Paddy Scheme. The haste, I must say, with which deforestation was going on in furtherance of this Scheme has rather filled many of us with genuine fear. Hence I congratulate the Government for having abandoned such a schemeless scheme. If I can congratulate the Government on this I find it difficult to congratulate them for imposing a tax on betel nuts. I must say it is a double tax. We cannot tax the producer on two accounts. He has already been taxed for the land.

Before concluding I would like to draw the attention of the Government to the dire necessities of my own constituency. My constituency, Sir, forms part of the lower course of the Chalakkudi River. It is always wanting in communication, irrigation and drainage works and whenever occasion comes I shall raise those points in this House and I hope the Government will view those proposals with sympathy and act with willingness.

*ശ്രീമതി പി. വി. സരസ്വതിഅമ്മ: ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ സർ, "ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഈ ഭാഗമായിട്ടു ഈ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനുണ്ട്. ഒരു കാര്യം ഞാനിപ്പോൾത്തന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിന്റെ സാവ്ത്രികമായ അഭിവൃദ്ധിയും സുദൃഢമായ സാമ്പത്തികാനുഷ്ഠാനത്തിന്മേൽ പ
ടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു." സുപ്രസിദ്ധ ചിന്തകനായ റസ്സിമിന്റെ അഭിപ്രായമാണിതു്. വ
രും കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി വിചിന്തിക്കുവാനും ഏതദ്വിഷയകമായ വാദപ്രതിവാദ
ത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാനും നാം പ്രശാന്തമായ സഭാതലത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഇ
ത്തരം അഭിപ്രായങ്ങളെ ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നതിനു പ്രസക്തിയില്ലാതെ വരില്ലല്ലൊ.
കൊച്ചിയുടെ സാമ്പത്തികനില കാലം പോകുന്തോറും ക്രമശഃ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെ
ന്നതു് ആരേയും ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നതാണു്. ൧൯൪൫-ലേക്കു് ൨,൯൪,൫൪൦ക.
വരവിൽ ൨,൭൨,൪൯,൯൦൦ക. ചിലവു കഴിച്ചു് ൧൭, ൬, ൬൦൦ക. മിച്ചമുള്ള
ഒരു ബഡ്ജറു് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ഏതായാലും ഗവമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരു മിച്ചബഡ്ജറു് ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു് മാത്ര
മായില്ല. ജനതയുടെ ന്യായവും കാലാനുസൃതവുമായ ആവശ്യങ്ങളെയെല്ലാം വഹിക്കുന്ന
തിനുള്ള ഇനങ്ങളും ശരിയായ ഒരു ബഡ്ജറിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണു്. ഈവക
ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചു് പിന്നെയും സംഖ്യ ബാക്കിവരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ മാത്രമേ
ഒരു മിച്ച ബഡ്ജറു് എന്നു പറഞ്ഞുകൂടൂ. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആലോചിക്കുമ്പോൾ
അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കുള്ള ബഡ്ജറിൽ ഒരു സാധാരണക്കാരനു എത്രത്തോളമുണ്ടു് ആകർഷണീ
യത എന്നതാണു് ചോദ്യം. അധുനാതനങ്ങളായ നിരവധി ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളേയും നിർമ്മാ
ണപരിപാടികളേയും അങ്ങിനെതന്നെ ഇതു കാണാത്തമട്ടിൽ കടന്നുപോയിട്ടുള്ള മട്ടാണു്
ഉടൽനീളം പ്രസ്പഷ്ടമാകുന്നതു്. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ സാധുവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഉച്ചഭക്ഷണം
കൊടുക്കുവാനായി ൫ ലക്ഷം ക. യും യാചകരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ൧ ലക്ഷം ക. യും, സാങ്കേതികപരി
ശീലനത്തിനുപോകുന്നവരുടെ ചിലവിലേക്കായി ൧ ൫, ൦ ൦ ൦ ക. യും നീക്കിവെച്ചിട്ടു
ള്ളതു കഴിച്ചാൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിക്കത്തക്കതായി ബഡ്ജറിൽ വേറെ എന്താണുള്ള
തു? വിദ്യാഭ്യാസ വികസനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് സാധുവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഉച്ചഭക്ഷണം കൊടു
ക്കുവാൻ തിരുമാനിച്ചതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരു മഹനീയ മാതൃകയാണു് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കു
ന്നതു്. ഈ നാട്ടിലെ കുബേരനും, കുചേലനും തങ്ങളാൽ കഴിയുംവണ്ണം ഈ സംരംഭത്തിൽ
സഹായിക്കുവാൻ സന്മനസ്സുണ്ടായതിനു വീണ്ടും ഗവമ്മെണ്ടിനെ അഭി
നന്ദിക്കുന്നു.

വളരെ അടിയന്തിരമായി തീർന്നിട്ടുള്ള യാചകകാര്യത്തിലേക്കു് ൧ ലക്ഷം ക. നീക്കി
വെച്ചിട്ടുള്ളതും അഭികാമ്യമായിട്ടുണ്ടു്. സാങ്കേതികപരിശീലനാർത്ഥം നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള
൧ ൫, ൦ ൦ ൦ ക. തീരെ പോരാതെപോയെന്നു് എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു. പലേ തുറക
ളിലേക്കായി ധാരാളംപേരെ പരിശീലനത്തിനായയക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു വക കാണേണ്ടതാ
യിരുന്നു. ഇതൊരു യന്ത്രയുഗമാണു്. അതനുസരിച്ചും മനുഷ്യൻ കൂടുതൽ ഭൌതികവാദി
യുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ലാസ്കിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ "യന്ത്രശാലകൾ കൂടി കൂടാതെ
കവിതയും സാഹിത്യവും മാത്രം ഭൌതികവാദിയായ മനുഷ്യനെ പ്രായോഗികമനുഷ്യനാക്കി
ല്ല" എന്നാണു്. ഈ നിലയിൽ അഭിവീക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു് എത്രയെത്ര എൻജിനീയർ
മാരെയും, എത്രയെത്ര ഇതര ശാസ്ത്രതന്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരേയും ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്ര
ത്തോളം മെച്ചമായിരിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും തൻമൂലം
നാട്ടിനെ ശ്രേയസ്കരമാക്കിത്തീർക്കുവാനും ഉതകുന്നതായ പദ്ധതികളും, സൌകര്യങ്ങളും ഏർപ്പാ
ടുചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു മുതിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈവക ചിലവുകളും ഒരു ദുർവ്യയമാ
യി പരിണമിച്ചേക്കുമെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല.

ഇത്തരം ചില ഇനങ്ങളും കഴിഞ്ഞാൽ മറുതരത്തിൽ പുതിയ ബഡ്ജറു് രാജ്യാഭിവൃ
ദ്ധിയേയും ജനക്ഷേമത്തേയും പുലർത്താൻ എത്രമാത്രം പ്രയോജകീഭവിക്കുമെന്നു് സംശയിക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ മിതങ്ങളും ശരിയായതുമായ പലേ ആവശ്യങ്ങളേയും നേരി
ടുവാൻ ഇതിൽ ഇനങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ധനവി
നിമയമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും യാതൊരു പുതുമയും കാണുന്നില്ല. യാതൊരു പുതിരിയുമില്ല ബ
ഡ്ജറിൽ എവിടേയും ആ പഴയ ആവർത്തനങ്ങൾതന്നെ.

ചിലവിനങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വരവിന്റെ വലിയൊരു ശതമാനം ഉദ്യോഗ
സ്ഥന്മാക്കു് ശമ്പളമായിട്ടു പോകുന്നുവെന്നതു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. ആകെ സക്കാരിൽനിന്നും
വരവു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് ൨൯ ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറപ്പിക്കയാണല്ലൊ. ഇതിൽ
൭൯,൫൫,൭൨൬ക. ശമ്പളമായും മറ്റും സക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു കൊടുത്തുപോരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളവും മറ്റും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുമില്ല. അപ്പോൾ ടൗൺ ലക്ഷം രൂ. പിരിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ റൂറൽ ലക്ഷം രൂ. യോളം ചിലവു ചെയ്യേണമെന്നാണു് വന്നിരിക്കുന്നതു്. കൊച്ചിയിലെ മുതലെടുപ്പിന്റെ ൫ ൫ ശതമാനം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ശമ്പളമായി പോകുന്നുവെന്നല്ലെ ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ശമ്പളമൊരു ഇനത്തിൽതന്നെ ഇത്ര വമ്പിച്ച ഒരു വ്യയഭാരം താങ്ങുവാൻ കൊച്ചീക്കു് കെൽപ്പുണ്ടോ? ഗവമ്മെണ്ടു് ഇതിനെപ്പറ്റി അവഗാഢം ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്.

കൂടുതൽ വരവുണ്ടാക്കുവാൻ സക്കാരിന്നു് അധാമ്മികമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപാശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു മറെറാന്നു്. ജനങ്ങളുടെ ധാമ്മികചിന്താഗതിയെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുകയും അതിനു പതിതത്വവും, അവളംശവും സംഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മദ്യപാനാസക്തിയേയും മറ്റും യാതൊരിടത്തും യാതൊരു കാരണവശാലും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൂടാത്തതാണു്. എന്നാൽ കൊച്ചിയിൽ അനുദിനം ഈ ദുർവ്വാസനക്കു പ്രോത്സാഹനം കൂടിക്കൂടിവരികയാണു്. കള്ളു്, ചാരായം, കറുപ്പു് തുടങ്ങിയ ഷാപ്പുകളുടെ ലേലസംഖ്യയിൽ നിന്നാണു സ്റ്റെയിറ്റിലെ ആദായത്തിന്റെ അല്പഭാഗവും നികുതിപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ ധനസമ്പാദനസമ്പ്രദായം ഏതുതരത്തിലാണു ധാമ്മികമായ പരിമിതികളുടെയെല്ലാം സീമകൾക്കുള്ളിൽപ്പെടുക. ഇത്തരം വരുമാനങ്ങൾ എത്രകാലത്തേക്കാണു നിലനില്ക്കുവാൻ പോകുന്നതു്. ആയതുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമുള്ള താല്ക്കാലികധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളെ സന്ത്യജിച്ചു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തികപുരോഗതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അവിടെ സ്ഥിരമായ ധനാഗമമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള കവാടങ്ങൾ തുറക്കുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ കാലതാമസം വരുത്തിക്കൂടായെന്നാണു് എന്റെ പക്ഷം. വ്യവസായങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണവികാസത്തിലാണു രാജ്യാഭിവൃദ്ധിയും, അങ്ങിനെ ജനാഭിവൃദ്ധിയും തിങ്ങികിടക്കുന്നതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിനുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസത്തെ നാം അനുകരിക്കതന്നെ വേണം.

കൊച്ചിയിൽ അധികവും ഗ്രാമീണരാണു്. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുതുപൂച്ചു് മുഴുവനും ചെന്നെത്തികഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആ ഗ്രാമങ്ങളും, പ്രകൃത്യാഭിരാമങ്ങളായ ആ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ആദ്യശസമ്പന്നരായ ആ ഗ്രാമീണരുടെ പരിലാളനത്തിനു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ജനഹിതത്തെ ബഹുമാനിച്ചു കല്പിച്ചു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള സാമാന്യവ്യക്തിയാണു നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗ്രാമോദ്ധാരണമന്ത്രി. കുറെവകുപ്പുകൾ ദത്തവകുപ്പുകൾ എന്നപേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ ദത്തവകുപ്പുകളുടെ ഭരണച്ചിലവിലേക്കായി പ്രത്യേകസംഭാവനയായിനു $\frac{1}{4}$ ലക്ഷം രൂ.യാണു് അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കു് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ സംഖ്യ തീരെ അപര്യാപ്തമായി പോയി. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പു് ഈ സംഭാവന രണ്ടു ലക്ഷം രൂ.യായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ചിലവു് അഞ്ചിരട്ടിയും ആറിരട്ടിയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ പ്രത്യേകചുറ്റുപാടിൽപോലും ഇതു നു $\frac{1}{4}$ ലക്ഷമായിട്ടു മാത്രമെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നു കാണുന്നതു് അത്ര സുഖകരമല്ല. കൊച്ചിയിലെ പലെ ഗ്രാമങ്ങളും ഇന്നു കുടിക്കുവാൻ നല്ല വെള്ളം കിട്ടാതെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിൽ ചെല്ലാനം, അഴിക്കൽ മുതലായ തീരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ അരിഷ്ടതകളെ പ്രത്യേകം ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കുടിക്കുവാൻ ശുദ്ധജലം ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കേണ്ടതു് ഏതൊരു ഗവമ്മെണ്ടിന്റേയും പ്രാഥമികമായ ഒരു കർത്തവ്യം മാത്രമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നുമുള്ള വ്യതിചലനം അക്ഷന്തവ്യമായിരിക്കും. സ്റ്റെയിറ്റിലെ പലേ പഞ്ചായത്തുപാലങ്ങളുടേയും നിലവളരെ പരുങ്ങലിലാണു്. സ്റ്റെയിറ്റിലെ പഞ്ചായത്തുകളിൽ ഒറിജിനൽ ജോലികൾക്കെല്ലാംകൂടി ൧, ൦ ൦, ൦൦൦ രൂപ മാത്രമെ വകകൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളു. ഈ തുകകൊണ്ടു് എത്രമാത്രം ജോലികൾ ചെയ്യിക്കുവാനാണു സാധിക്കുക? ഇനിയും പലേ പഞ്ചായത്തുകളിലും ധാരാളം പാലങ്ങളും കലുങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാവേണ്ടതായുണ്ടു്.

ഗ്രാമീണരെയെന്നല്ല, പൊതുജനങ്ങളെ ഒട്ടാകെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു തരത്തിലും അപ്രധാനമല്ലാത്ത മറെറാരു പ്രശ്നമാണു്, അവരുടെ ആരോഗ്യകാര്യം. ഇക്കാര്യത്തിലും അധികൃതന്മാർ വേണ്ടത്ര നിഷ്കർഷ ചെലുത്തുന്നുണ്ടോയെന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊതുകുനിയന്ത്രണത്തിന്നായി ൮ ൫, ൦ ൦ ൦ രൂ. ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചുകാണുന്നതല്ലാതെ പൊതുജനആരോഗ്യവിഷയത്തിൽ യാതൊന്നുംതന്നെ പ്രത്യേകമായി ചെയ്യുവാനുള്ള ഭാവവും ബഡ്ജററിൽകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല.

പൊതുജനആരോഗ്യംപോലെതന്നെ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതും തീരെ അപരിമിതമായി പോകുന്നുവെന്നൊരു പരാതി ഇന്നു നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും മുഴങ്ങികേൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ആവലാതി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്നാണ് അധികവും. റൂറൽ ഡിസ്പെൻസറികൾക്കായി ക ൭,൦൦ ൫ക. ബഡ്ഡറിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും ഈ സംഖ്യകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ വഴിച്ചിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോയെന്നും തോന്നുന്നില്ല. നാലു ഭാഗവും വെള്ളത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതും അനന്തരോളം വീടുകളുള്ളതുമായ ഗോതുരുത്തിയിൽ യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള വൈദ്യസഹായവും ഇതേവരെ ഗവൺമെണ്ടിൽ നിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കാത്തതിൽ ആ നാട്ടുകാർക്കുള്ള ഖേദത്തെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ഏറ്റവും അടുത്ത ദ്വീപിയിൽതന്നെ അവിടെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടിനോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രോഗികളുടെ ക്ഷണച്ചുമലവിലേക്ക ക്രമ ൦൰ൽ ക,൯ ൦,൦൦൦ക.യാണു ചിലവു്. ആ നിലയിൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കുള്ള ക്ഷണച്ചുമലവു് ക,൯൭൫,൦൦൦ക.യായി മുൻകൂട്ടിക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതും അനഭിലഷണീയമായിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ ഈ ചിലവിൽ ഇത്ര ലുബ്ധം കാണിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

സാക്ഷരന്മാരുടെ സംഖ്യ അനുദിനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടു നടത്തുന്ന പരിശ്രമം ശ്ലാഘനീയമാണു്. അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു് ന൭,൦൦,൫൦൦ക യാണു് വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിലേക്കു് ഇനം കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒരുനിലയിൽ ആലോചിക്കുമ്പോൾ കൊച്ചിക്കു് ഈ സംഖ്യകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇതുവരേയും കൊച്ചിയിൽ നിർബ്ബന്ധ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നികത്തിയാൽ നികരാത്ത ഒരു പോരായ്മയും, ന്യൂനതയുമായി തോന്നുന്നു.

ഇന്നത്തെ പ്രത്യേക ചുറ്റുപാടിൽ സാധാരണക്കാരുമായി ഏറ്റവും അധികം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ഒന്നാണു് സ്റ്റെയിറ്റിലെ ക്ഷേമവകുപ്പു്. വളരെയധികം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ആ വകുപ്പിൽ നിയമിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ ആ വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളമായി പോകുന്നുണ്ടു്. നിയന്ത്രണങ്ങളും വേണ്ടുവോളം പുറത്തുചാടിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ വകുപ്പുകൊണ്ടോ നിയന്ത്രണങ്ങൾകൊണ്ടോ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ അവക്കു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നു് ഒന്നു കാര്യമായി അന്വേഷിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുമാത്രം ഭരണപക്ഷം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടേ.

പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തി പറയുവാനുള്ളതു് വ്യവസായങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു്. വൈയവസായികമായി കൊച്ചി ഇതേവരെയും വളർന്നിട്ടില്ല. ഒന്നു തീർച്ചയാണു്—വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയാണു് രാജ്യാഭിവൃദ്ധി. വ്യവസായം, വ്യവസായം, കൂടുതൽ വ്യവസായം—പിന്നെയും കൂടുതൽ വ്യവസായം ഇതായിരിക്കണം സാമ്പത്തികനിലയിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുവാനുള്ള പ്രയാണത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നാം തരണംചെയ്യുകതന്നെ വേണം. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉടൻ കണ്ടുപിടിക്കയും വേണം.

വയ്പിൻ-പള്ളിപ്പുറം റോഡിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ പലകുറി ഗവൺമെണ്ടിനെ ശക്തിയായി ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ഗൌരവത്തെ ഇനിയും ഗവൺമെണ്ടു മനസ്സിലാക്കി പ്രവൃത്തിക്കാത്തതിൽ അതിശയിക്കുന്നു. ഇനിയും കാലതാമസത്തിനു് ഇടവരുത്താതെ വയ്പിൻ-പള്ളിപ്പുറം റോഡിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം ഉടൻ ആരംഭിക്കുവാൻ വീണ്ടും ഗവൺമെണ്ടിനോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ അടിയന്തിരശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാനസംഗതിയാണു് കടലോരസംരക്ഷണം. മാനാശ്ശേരി, ചെല്ലാനം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഈ കടലാക്രമണത്താൽ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനവധിയെന്നു ഗവൺമെണ്ടു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും അതിന്റെ നിവാരണാർത്ഥം വേണ്ടതു് ഊർജ്ജിതമായി പ്രവൃത്തിച്ചുകാണാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ചെയ്തുപോരുന്നപോലെ കൽച്ചിറകൾ, ഒലിമുട്ടുകൾ മുതലായതു വേണ്ടത്ര സ്ഥാപിച്ചോ, മറ്റുചില കടൽത്തീരങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നപോലെ കണ്ടൽ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചോ, ആസ്ത്രേലിയാ, ഫ്രാൻസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ ചൂളമരങ്ങൾ നട്ടുവളർത്തി സംരക്ഷിക്കുന്നപോലെയോ മറ്റോ ഏതുവിധത്തിലെങ്കിലും ഈ പ്രദേശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം ഗവൺമെണ്ടിന്നും ജനങ്ങൾക്കും ഭീമമായ നഷ്ടങ്ങൾക്കു് ഇടവരുമെന്നതാണു്. ആയതുകൊണ്ടു് അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ഡറവതരണത്തിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു് മേൽപ്രസ്താവിച്ച തീരപ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതക്കും, ഈ സഭയുടെ അഭിനന്ദനത്തിനുമർഹതനായും പര്യവസാനിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ ജഡ്ഡറിൽ വേണ്ടത്ര സംഖ്യ മിച്ചമില്ലായെന്നുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ താലൂക്കിലെ പലേ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളും നിറുത്തിവെച്ചിരിക്കയാണല്ലോ. ഗതാഗതസൌകര്യം, വൈദ്യസഹായം, പൊതുജനാരോഗ്യം, വ്യവസായം ഈ മേഖലകളിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതരത്തിൽ പലേ അടിയന്തിരകാര്യങ്ങളും അവിടെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി തല്ക്കാലം പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അടുത്തകൊല്ലങ്ങളിൽ ഒരു മിച്ചബഡ്ഡറെ കൊട്ടങ്ങല്ലൂരിനു സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളനിലക്കെങ്കിലും, പണമില്ലായെന്നുള്ള പഴയ പല്ലവി ഇനിയും പാടാതെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പ്രത്യേകശ്രദ്ധ പതിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഗവൺമെണ്ടു പതിവിൻ പടി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ് ഒരു സർപ്ലസ് ബഡ്ജറായി കാണുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നില്ല; അതുമോദിക്കുന്നില്ല; അതുക്ഷേപിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു". ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും അവശ്യം ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ ദൃഷ്ടിവെക്കാതെ അതിനുവേണ്ടി പണം ചിലവു ചെയ്യാതെ, സാധുക്കളെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു, അതായതു് സാധുക്കളായ ഈ രാജ്യത്തുള്ള കഷ്ടകരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തികൊണ്ടും അവരെ മർദ്ദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും കൂടുതൽ പണം സമ്പാദിച്ചു", ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മിച്ച ബഡ്ജറെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഗവൺമെണ്ടിനെ ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഈ മിച്ച ബഡ്ജറ് കാണിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തീട്ടുള്ളതായ മറെറാരു സംഗതി മലവകയിൽനിന്നുള്ള വരവാണു്. ൧൯൫൦-ലെ ബഡ്ജറിൽ മലവകയിൽനിന്നു ൩൫,൭൫,൦൦൦ ക. വരവു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും Actuals വന്നപ്പോൾ അതു് ൪൪,൭൫,൦൦൦ ക യായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ സ്ഥാനത്തു് ൧൯൫൨-ലെ ബഡ്ജറിൽ ൫൭,൭൫,൦൦൦ ക. യാണു് കാണുന്നതു്. അതിനുള്ള കാരണം നമുക്കു എല്ലാ കാലത്തും ഒരു നിർദ്ദോഷപ്രായമായി കണക്കാക്കുവാനുള്ള മലയാളെ സമ്പാദ്യം വെട്ടി നശിപ്പിച്ചു കളയുവാൻ തുടങ്ങിയതാണു്. പിന്നെ പൈതങ്ങളുടെ കയ്യത്തറത്തിട്ടിരിക്കുന്നതുപോലയാണു് ഓർണ്ണാർക്കു പോകുന്നതിനിടക്കു, ചെറിയ തേക്കിൻതൈക്കൾ മുറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒരു പത്തു തൈക്കൾ ഗവൺമെണ്ടു വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചിട്ടാണു് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെണ്ടിനെ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിച്ചു എന്ന പേരു് സമ്പാദിക്കുവാനും അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടി മാത്രം കൊച്ചിയുടെ അഭിവൃദ്ധി നശിപ്പിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന ഗവൺമെണ്ടിനെ ഏതു് വിധത്തിലാണു അഭിനന്ദിക്കുക എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ: യുദ്ധത്തിനു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യേണ്ട എന്നു അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: യുദ്ധത്തിനു ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അവനവന്റെ കുടുംബത്തെ പട്ടിണിയിട്ടിട്ടു് അന്യന്റെ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ നോക്കുകയല്ല ഒരുത്തന്റെ കടമ.

ഇവിടത്തെ അടക്കാ കൃഷിയുടെ കാര്യം എടുക്കാം. തൃശ്ശിവപേരൂർ, മുകുന്ദപുരം, തലപ്പിള്ളി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രധാന കൃഷി അടക്കാ കൃഷിയാണു്. അടയ്ക്കായ്ക്കു് സെൻട്രൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഡ്യൂട്ടി ചുമത്തീട്ടുണ്ടു്. "നിങ്ങളും ഇവിടെ അതിനു ഡ്യൂട്ടി ചുമത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളും ചുമത്തും; നിങ്ങളും ചുമത്തിയാൽ അതിൽനിന്നു് ഒരുഹരി നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും" എന്ന ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെൻറ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണു് ഇവിടെ അടക്കായ്ക്കു് ഡ്യൂട്ടി ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു ടിവാൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു. "The duty on betel nut was imposed in British India with effect from April 1st 1944; and a request was addressed to the State to impose a corresponding duty accompanied by a strong hint that unless the State agreed an import duty would be imposed on all betelnut sent accorss the Forntiers of the State to British Indian markets." എന്നാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ൧൯൫൦ മുതൽ ൧൭ വരെ പൈങ്ങ വെട്ടിയാൽ ഒരു റാത്തൽ കൂടിയടക്ക ഉണ്ടാകും. ആ കൂടിയടക്കായ്ക്കു് ൨ ണ. യാണു് ഡ്യൂട്ടി വെച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെ ൧൦൦ പഴുക്കടക്കായ്ക്കു് ൫ണ. ഗവൺമെൻറ ടാക്സ് ചെയ്യുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാത്യു: അതു രണ്ടു റാത്തലായിട്ടു കണക്കാക്കണം.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇതാണ് നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ.

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാത്യു: ഇതു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെൻറിന്റെ Calculation ആണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: കഴിഞ്ഞ മീനം സെഷനിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോയിൻറ് സിക്രട്ടറി അവർകൾ പറഞ്ഞു ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ പുറം രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് അയക്കുന്നതിനു മാത്രമേ നികുതി ചുമത്തുന്നുള്ളു എന്ന്.

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാത്യു: അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ന്യ—വ്യ—ക്ര ഫ വം-ലെ പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ ക്ര വ മുതൽ ന. ം വരെയുള്ള പേജുകളിലുള്ള ജോയിൻറ് സിക്രട്ടറി അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതു കാണുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഇവിടെനിന്നും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലേക്കു കയറ്റി അയക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇവിടെയുള്ള പഴക്കടക്കായ്ക്ക് നികുതി ചുമത്തുകയുള്ളു എന്നു അവർ തന്നിട്ടുള്ള ഹിൻറിലുണ്ടെന്നു ദിവാൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണാം. ഇപ്പോൾ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന പഴക്കടക്കായ്ക്കു കൂടി നികുതി ചുമത്തുന്നതിൽ നിന്നു ധരിക്കേണ്ടതു് ജനങ്ങളെ ക്ഷണം ചെയ്യുന്ന മനസ്ഥിതിയാണ് ഗവൺമെണ്ടിനുള്ളതെന്നാണ്. ഇതുമൂലം നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള അനവധി കവുങ്ങുകളും നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ധാരാളം കവുങ്ങു വൃക്ഷങ്ങളും മുറിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു കൃഷിയാണ് കവുങ്ങ് കൃഷി എന്നുള്ള സംഗതി ഗവൺമെണ്ടു് ഓർക്കണം. അതു് എത്രായിരം മുറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; എത്രായിരം ഉണങ്ങിപോയിട്ടുണ്ട്. എടകിള, നന മുതലായ വകയുള്ള ചിലവു കഴിച്ചാൽ അടക്ക വിറ്റുകിട്ടുന്നതിൽ നികുതി കൊടുക്കുവാനൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. അടക്കാകൃഷിക്കാരന്റെ തറവാട്ടു സ്വത്തു് വിറ്റിട്ടുവേണം ഗവൺമെണ്ടിനു നികുതി കൊടുക്കുവാൻ. ഈ നില രാജ്യത്തു വന്നാൽ കവുങ്ങുകൃഷി വല്ലവരും ചെയ്യുമോ? ശ്രീവിപേരൂരിൽ O. T. വറീതിന്റെ ഒരു കവുങ്ങുതോട്ടം എന്നെ എല്പിക്കാമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ക, ര ം ം കവുങ്ങ് ആ തോട്ടത്തിലുണ്ട്. അതിലുണ്ടാകുന്ന അടക്ക മുഴുവൻ എന്നോടു് എടുത്തുകൊള്ളാൻ പറയുന്നുണ്ട്. എടകിള, നന മുതലായ മാത്രം ഞാൻ ചെയ്താൽമതി. അടക്ക കൺട്രോൾ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഡ്യൂട്ടി നീക്കം ചെയ്യുന്നതുവരെ അതിന്റെ ആദായം എന്നോടു എടുത്തുകൊള്ളാനാണ് പറയുന്നതു്. അപ്പോൾ ഈ കൺട്രോൾ നിയമംകൊണ്ടു് അടക്കാകൃഷിക്കാർക്കു എത്ര കഷ്ടപ്പാടുണ്ടെന്നു നോക്കണം!

ഇനി എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ പ്രത്യേകം ബാധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതി പറയാം. മുള്ളക്കായൽ സ്ലൂം എത്രയും ആവശ്യമായ ഒരു സ്ലൂമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികളുടെ കൃഷിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് ഇതു് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നതു്. ഈ സ്ലൂംമൂലം വളരെ കോൾനിലങ്ങൾ വെള്ളം കിട്ടാതെ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ ഉടമസ്ഥനും അതിലേക്കു് പണം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതും ആശാസ്യമാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. മുള്ളക്കായൽ സ്ലൂം വന്നതിനുശേഷം കോൾനിലങ്ങളിൽ ഉണക്കം കൂടാതെ കൃഷി കൊയ്യുകയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലയെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇഞ്ചിനീയറിംഗ് മെമ്പർ ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരാളാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ പറയുന്നതും കുറച്ചൊക്കെ ഗവൺമെണ്ടു് വിശ്വസിക്കണം. മരിക്കാതെ ബോധക്ഷയംവന്നു കിടന്ന ഒരുത്തനെ ഒരിക്കൽ ഒരു ഡാക്ടർ പരിശോധിച്ചു മരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു് അയാളെ കുഴിച്ചിടാൻ പറഞ്ഞു. അയാളെ കുഴിച്ചിടുവാൻ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ "എന്നെ കുഴിച്ചിടല്ലെ; ഞാൻ മരിച്ചിട്ടില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു് അയാൾ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ "അയ്യായിരം ഉറുപ്പിക ശമ്പളമുള്ള ഡാക്ടർ പറഞ്ഞു താൻ മരിച്ചു എന്നു്, താൻ മരിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണു് വിശ്വസിക്കുന്നതു്" എന്നു പറഞ്ഞ കഥയാണ് എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മവരുന്നതു്. (ഹിയർ, ഹിയർ). മുള്ളക്കായൽ സ്ലൂം ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിൽ വെള്ളം കയറ്റിനിർത്തിയാൽ ആ വെള്ളം ആരെല്ലാം എടുക്കുന്നുവോ അവരിൽനിന്നു മാത്രമേ നികുതി പിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. കോൾനിലങ്ങളിൽ വരമ്പുമാടക പതിവുണ്ടു്. ഈ വരമ്പുകളൊന്നുമില്ലാതെ എനാമ്മാവു ഡാമിൽകൂടി വെള്ളം മുഴുവൻ ഇറന്നുവിട്ടുകളഞ്ഞു, ഒടുവിൽ വെള്ളമില്ലാത്ത കാലത്തു മാത്രമാണ് മുള്ളക്കായലിൽ വെള്ളം കയറ്റി നിർത്തുന്നതു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം പെരുമ്പിള്ളിശേരിയിൽ വെള്ളം നിർത്തുകതന്നെയുണ്ടാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യില്ല. ഇതിനുവേണ്ടി ഒരു കോഠംകമ്മിറ്റിയുണ്ട്. കോഠംകൃഷിക്കാർ ഒരുരും അറിയാതെ യുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയാണിത്. കോളിനെ സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളും അവർ മുഖാന്തിരമാണ് നടത്തുന്നത്. ആ കമ്മിറ്റിയെ നീക്കം ചെയ്യണമെന്നും, ആ കമ്മിറ്റി യിൽ അവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും കോഠംകൃഷിക്കാർ യോഗംചേർന്ന ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി ഗവൺമെണ്ടിലേക്ക് അയച്ചതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാ ലത്തു് ഒർല്പം ചില സ്ഥലങ്ങളിലെ ഞാൻ പോയിട്ടുള്ളു എങ്കിലും അവിടങ്ങളിലുള്ളവ രെല്ലാം എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇനിയെങ്കിലും കോഠംകൃഷി ഉണക്കിക്കളയല്ലെ എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു കൂടുതൽ ദൃഷ്ടിപതിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥി ച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി ഫുഡ്സപ്ലൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് എനിക്കൊന്നു പറയു വാനുള്ളതു്. നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലരും വളരെ സത്യസന്ധന്മാരാണെന്നു് എനി ക്കു ബോദ്ധ്യമുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ ദിവാൻ പേഷ്കാർ അവർകളും ചീഫ് ഇൻജിനീയർ അവർകളും ഫുഡ് സപ്ലൈസു് ഡയറക്ടർ അവർകളും മറ്റെല്ലാവരും വളരെ സത്യസന്ധ ന്മാരാണ്. എന്നാൽ അതിൽ ഒരബദ്ധമുണ്ട്. ഫോട്ടൊ എടുക്കുവാനുള്ള ലെൻസുപോലെ യാണതു്. ഏതു വസ്തുവായാലും വേണ്ടതില്ല അതു് കാണുന്നതെ അതിൽ പതിയുകയുള്ളു. അതു് പറയുന്നതെ അവർ വിശ്വസിക്കയുള്ളു. സത്യസന്ധന്മാരായതു കൊണ്ടും അതു് പറ യുന്നവർ ശുദ്ധകള്ളം പറഞ്ഞാലും അതു സത്യമാണെന്നു അവർ വിചാരിച്ചുകൊള്ളും. അ തവരുടെ ദോഷമല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദോഷം നമ്മുടെ ഫുഡ് സപ്ലൈസു് ഡയറ ക്ടർക്കുണ്ടു് "സേവേ നീ തന്നെ കേമി" എന്നാണ് അവിടത്തെ പ്രമാണം. സേവ പറയുന്ന തുകൊണ്ടാണു് സേവാബലം സർവ്വബലാൽ പ്രമാണം എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അ നവധി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുണ്ടു്. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് എവിടെയൊ ക്കെയാണു് ജോലിയെന്നു ആ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനു അറിയുകയില്ല. അവർക്കു എന്തൊക്കെയാ ണു് ജോലിയെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നറിയുകയില്ല. സേവയുള്ള ഒരുത്തൻവന്നു ഒരാളെ ക്ലാർക്. മുതൽ ക്ലാസ് ഒ ക ഗ്രേഡിൽ നിയമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതുടനെ ചെയ്യും. അങ്ങി നെ ശബളം കൊടുക്കണക്കിന്നു കൊടുത്തും തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മാത്രമെ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ കാണുകയുള്ളു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഒരേഴലക്ഷം ഉറുപ്പിക ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ടു്. ക്ലാക്ക നുണയായി ഗവൺമെണ്ടു വാങ്ങുന്ന നെല്ലി ന്മേൽ ക്ലാക്ക. ഗവൺമേണ്ടിന്നു ലാഭം കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഗവൺമേണ്ടു എടുക്കുന്ന നെല്ലു് കുത്തുന്നതി ന്നും ഇവിടെയുള്ള മിൽസിനെയാണു് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നെല്ലു കുത്തുന്ന കമ്പനിക്കാക്ക് അതിൻെറ തവിട് മുഴുവനും എടുക്കാം കുത്തുന്നതിന്നു കൂലിയും കിട്ടും. എന്നാൽ ആ തവിട് രണയായി വിറ്റുകൊള്ളണമെന്നു ഗവൺമേണ്ടു കല്പനയായിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു നല്ല തവി ട്ടു നാട്ടിൽ കിട്ടാനില്ലാതെയായിട്ടുണ്ടു്. മില്ലിംഗ് എർപ്പാട് നിർത്തണമെന്നും നെല്ലു് ആ വശ്യമുള്ളവർക്ക് നെല്ലുതന്നെ കൊടുക്കണമെന്നും പല പ്രാവശ്യവും ഈ നിയമസഭ ഗവൺമേ ണ്ടിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അതിൽ Practical difficulties ഉണ്ടെന്നാ ണു് പറയുന്നതു്. ഇതു മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് നെല്ല ആവശ്യ മുള്ളവർക്കു നെല്ലുതന്നെ കൊടുക്കുന്നതല്ലെ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇതു ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണു് Practical difficulties ഉള്ളതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇനിയും ഇ പ്പോഴത്തെ രീതിയിലുള്ള അരി വിതരണം തുടരുകയാണെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊട്ട ങ്ങല്ലൂർ ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ വില്ലേജിലും ഓരോ അന്നപൂർണ്ണി സ്ഥാപിക്കേണ്ടിവരും: അതുകൊണ്ടു് ഫുഡ് സപ്ലൈസു് ഡയറക്ടർ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേ കം ശ്രദ്ധവെക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അനർഹന്മാരായ ആരുടേയും ഒരു പാർശകവും കേൾക്കാതെ അതാതു കാര്യങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുകയാണു് വേണ്ടതെന്നു അദ്ദേഹ ത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

നിയമസഭയിലേക്കു മെമ്പർമാർ ചോദ്യങ്ങൾ അയക്കാറുണ്ടു്. സർ ഷൺമുഖം ദിവാൻജി യായിരുന്ന കാലത്തും ഓരോ ദിവസത്തേക്കും നാലു ചോദ്യങ്ങൾ വീതം ആൻസർ ചെയ്യുമാ യിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എട്ടൊ പത്തൊ ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രമാണു് ദിവസവും ആൻ സർ ചെയ്യുന്നതു്. ഓരോ മീറ്റിംഗിന്നും അയക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം ആ മീറ്റിംഗു അവ സാനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ആൻസർ ചെയ്യണമെന്നു ദിവാൻ പ്രസിഡണ്ടിൻെറ കല്പന യുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ അറിയുന്നതു്. അവസാനദിവസം പുസ്തകം നിറച്ചു ചോദ്യങ്ങളുണ്ടാകും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ ചോദ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ എടുക്കുവാനും സാധിക്കാതെ വരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മേലിൽ ദിവസവും 5 0 ചോദ്യങ്ങളെങ്കിലും ആൻസർ ചെയ്യുവാൻ വെച്ചാൽകൊള്ളാം.

സപ്ലീസിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു വകുപ്പധ്യക്ഷന്മാർക്കുണ്ട്. അർഹന്മാർക്കും അനർഹന്മാർക്കും വകുപ്പധ്യക്ഷന്മാർ പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതു് എഫിഷ്യൻസിയുടെ തണലിലാണ് വകുപ്പധ്യക്ഷന്മാർ നടത്തുന്നതു്.

ഗവമ്മേണ്ട സപ്ലീസിൽ നമ്മുടെ തമ്പുരാക്കന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിട്ടുണ്ട്. ഗവമ്മേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനായി തീർന്നാൽ പിന്നെ അവരുടെ മുമ്പത്തെ നില വിചാരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഗവമ്മേണ്ടുദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു തീർച്ചയായും മറുപടി പറയേണ്ടതാണ്.

മുപ്പായിരം ഉറുപ്പികക്കു മേലുള്ള എല്ലാ പണികളും ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ ചെക്കുമെഷർ ചെയ്യണമെന്നു് നിയമമുണ്ട്. എന്നാൽ അതുപ്രകാരം എല്ലാം ചെക്കുമെഷർ ചെയ്യുവരുന്നില്ല. നെല്ലിയാംപതിയിൽ കുറെ പണം ചിലവാക്കീട്ടുണ്ട്. ആരാണ് ആ പണി ചെക്കുമെഷർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നെല്ലിയാംപതിയിൽ കൊള്ളതന്നെയാണ് നടന്നുവരുന്നതു്. തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഒരു ലൈബ്രറി തുടങ്ങീട്ടു വളരെ നാളായിട്ടുണ്ട്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോഴുണ്ടോ എന്നും എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ കാണാതായിട്ടുണ്ട് എന്നും എത്ര ഉറുപ്പിക നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നും അറിയുന്നതിനു അതൊന്നു ചെക്കുചെയ്യു് കൂടെ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞു കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു സർ, സാമാന്യമായി നോക്കിയാൽ മുന്നു നാലു കൊല്ലംമുമ്പു് ഒരുതായതു് ക ക ൭-ൽ കൊച്ചി ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ വരവു ഉദ്ദേശം ഒരുകോടി രൂപ ആയിരുന്നെന്നു കാണാം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെവരുമാനസ്ഥിതിവെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതു് മുന്നു് കോടിയോളം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള വർദ്ധനവനുസരിച്ചുള്ള ആ ഗുണവിശേഷം സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു, ഇന്നത്തെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു—നമ്മുടെ ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു—സാധിതപ്രായമായിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു നോക്കീട്ടുവേണം ബഡ്ജററിനെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ. അങ്ങിനെ ഒരു ചട്ടു് ചെയ്യുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ബഡ്ജററിൽ അങ്ങിനെ അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതായി ഒന്നുമില്ലെന്നു ഇതിനുമുമ്പു ഇവിടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരുടെ ബഡ്ജററു വിമർശനത്തിൽനിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സാധാരണ താഴ്ന്ന ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി എന്താണ് ഇന്നത്തെ ഭരണക്കൂടം ചെയ്യുവാൻപോകുന്നതെന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നുംതന്നെ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി അതിനു്പററിയ ശമ്പളത്തെപ്പറ്റി നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മേണ്ടു് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തു നോക്കിയാലും ജീവിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെ നിത്യം കഷ്ടത അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കാണാം. ഇത്തരത്തിൽ കഷ്ടത അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ എന്നും ജീവിച്ചുപോരുന്ന സാധുജനങ്ങളും നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ട്. അവരുടെ കഷ്ടതകളെ പരിഹരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ബഡ്ജററല്ല ഇന്നു നമ്മൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഇന്നു വരവുള്ള സംഖ്യ പതിവിൻപടിയൊക്കെ ചിലവുചെയ്തു എങ്ങിനെ കുറച്ചു മിച്ചം കാണിക്കാം എന്നുമാത്രമെ ഇന്നു ഗവമ്മേണ്ടു നോക്കുന്നുള്ളു. ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ നമ്മുടെ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാം, ഏതേതുമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി രാജ്യത്തിലെ താഴ്ന്ന ജനങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാം എന്നൊന്നും നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊ, ഗവമ്മേണ്ടോ ആലോചിക്കുന്നില്ല. മറെറാരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ജനങ്ങളെ കള്ളുകുടിപ്പിച്ചും അതുപോലെയുള്ള മറെറ വഴികളിൽകൂടിയും അവരെ അധഃപതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടാണ് ഗവമ്മേണ്ടു പണമുണ്ടാക്കി ബഡ്ജററ് രൂപീകരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യരെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയല്ല, മനുഷ്യരെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിവേണം ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ. അത്തരമുള്ള ഒരു ബഡ്ജററാണ് നമ്മൾക്കാവശ്യം. ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു് നമ്മെ കൂടുതൽ ബോധിക്കുന്ന കാര്യമായതുകൊണ്ട് അല്പം ഞാൻ ഇവിടെ വായിക്കാം. "It cannot yet said to be altogether free from anxiety, nor can we expect a return to normal conditions until it becomes possible to resume normal imports of rice from Burma",

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആദ്യം ഈ നാട്ടിൽ നമ്മടെ ജീവിതത്തിനുള്ളവക എന്താണ എന്നതിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള ദിവാൻജിയുടെ അഭിപ്രായമാണ് ഇവിടെ കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബമ്മയിൽനിന്നു നമുക്കു അരികിട്ടാൻ വഴിയില്ലെന്നു കാണുന്നിടത്തോളംകാലം നമ്മൾ കഷ്ടതയിൽതന്നെ ജീവിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ എത്രയും അത്യാവശ്യമായ ഈ അരിയുടെ പ്രശ്നത്തെ പരിഹരിക്കുവാൻ, നമ്മൾക്കൊഴിച്ചുകൂടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിദേശങ്ങൾ വഴിപ്പിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി ഗവമ്മേണ്ടു സ്വീകരിച്ചതായി നാം കാണുന്നില്ല. ഒരു ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻ ജോലിക്കായി ഗവമ്മേണ്ടു ൧,൩൦൦രൂപാ ചിലവാക്കീട്ടുള്ളതായി കാണാം. അതിനുവേണ്ടി ൪൦—൩൦ രൂപ ഗ്രേഡിൽ ഒരു ക്ലാക്കിനേയും ൧൫ രൂപ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ശിപായിയേയും നിയമിച്ചു. ഇതാണ് ഗവമ്മേണ്ടു ഫുഡ്പ്രൊഡക്സനുവേണ്ടി ചിലവാക്കാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സംഖ്യ. എന്നാൽ ഫുഡ്സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ ഡ്രൈഗ്രയിൻ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ൨൫,൦൦൦ രൂപ ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അതിൽ ൨൦,൧൫൦ രൂപ Other charges -നു വേണ്ടിയാണെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഇത്രവലിയ സംഖ്യ നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണു ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ ഏറവും പ്രധാനമായ ഫുഡ്പ്രൊഡക്സനുവേണ്ടി വെറും ൧,൩൦൦ രൂപയാണു ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു പട്ടിണിയില്ലാതെ, സുഭിക്ഷതയോടുകൂടി ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ കൃഷി വഴിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു ക്ലാക്കിനേയും ഒരു പ്യൂണിനേയുംമാത്രം നിയമിച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ അനൌചിത്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എപ്പോഴും ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ളപരിതഃസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു ഗവമ്മേണ്ടിന്റെതാണു്.

കൃഷിക്കുപകരിക്കുന്ന ൨,൦൫,൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം നമുക്കുണ്ടു്. ശരിയായി കൃഷിചെയ്താൽ ൫,൦൦,൦൦൦ ടൺ അരി കിട്ടുമെന്നും കാണുന്നു. ൨൭,൦൦൦ ടൺ അരിമാത്രമാണ ഇന്നത്തെ ഫുഡ്ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു കണ്ടു്രോൾ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയതായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ നിന്നു നമ്മൾക്കു മനസ്സിലാക്കാം നമ്മളുടെ നാട്ടിലെ കൃഷി വളരെ അധഃപതിച്ചുപോയെന്നു. അങ്ങിനെ എത്രയോടൺ അരി നമ്മൾക്കു ഇന്നു കുറഞ്ഞുപോകുന്നതിനിടയായിട്ടുണ്ടു്. എത്രമാത്രം വിളവുകുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടു; ഇപ്പോൾ എത്രമാത്രം കിട്ടുന്നുണ്ടു് എന്നും അറിയുന്നതിനു ശരിയായ ഒരു കണക്കെടുക്കുന്നതിനുപോലും ഗവമ്മേണ്ടിനെക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ നെൽകൃഷി സ്ഥലങ്ങൾ മിക്കതും ജന്മികളുടെ കൈവശമാണു് അതുപോലെതന്നെ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെകീഴിലുമാണ വലിയൊരു വിഭാഗം ഭൂമികിടക്കുന്നതു്. നാമൊക്കിവിടെ പറയാൻ അധികാരമില്ലാത്ത ഒരു വകുപ്പിന്റെ കീഴിലാണെങ്കിലും അവയുടെ കീഴിലുള്ള അനവധിവസ്തുക്കളെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്ന സംഗതി ഞാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തെ കടലോരനിവാസികളുടെ അവശതകളെകുറിച്ചു കൊച്ചിഗവമ്മേണ്ടിനെ പലഅവസരങ്ങളിലും ഈ നിയമസഭയിൽതന്നെ പലപ്പോഴും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ആക്ഷേപങ്ങൾ വരുമ്പോഴൊക്കെ അതിനുവേണ്ട നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ഗവമ്മേണ്ടു മറുപടിയും പറയാറുണ്ടു്. എന്നാൽ അങ്ങിനെ പ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി ജനങ്ങൾ താമസിച്ചുവരുന്ന പലപ്രദേശങ്ങളും ഇന്നു കടലാക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിന്റെ തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ഓരോഭാഗവും കൊല്ലംതോറും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അതിനുകാരണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ന്യായമായ തരത്തിൽ വേണ്ട പരിരക്ഷകൾ ചെയ്യാത്തതുതന്നെയാണു. അതവരുടെ കുറവാണു്. യഥാർത്ഥരാജ്യരക്ഷ എന്നു പറയുന്നതു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയിൽ ഒരിഞ്ചുപോലും നഷ്ടംവരാതെ ജനങ്ങൾക്കു സുഖമായി ജീവിക്കത്തക്കതരത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതാണു്. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ അതിനു ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്താണ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നമ്മൾക്കു പരിശോധിക്കാം. ൧൯൨൫-ൽ പെല്ലാനം പ്രദേശത്തു രണ്ടു ഗ്രായിൻസു് ഇടവിക്കുകയുണ്ടായി. മന്നുറടി നീളത്തിലുള്ള രണ്ടു ഗ്രായിൻസാണ ഇട്ടതു്. ബാക്കിയുള്ളഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന സാധുക്കൾ കടലാക്രമണം മൂലം നാടുവിട്ടോടുന്നു. ധനവാന്മാർ അവിടെനിന്നു മറുസ്ഥലങ്ങളിൽപോയി വീടുപണിയു താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള ആ സ്ഥലത്തു ൧൯൨൪-ൽ രണ്ടു ഗ്രായിൻസിട്ടും. ൧൯൨൫-ൽ ഒരെണ്ണമിട്ടു. ൧൯൨൬ൽ ഒരേണ്ണമിട്ടു. ൧൯൨൭-ലും ഒരെണ്ണമിട്ടു. ഇങ്ങിനെ കൊല്ലംതോറും ഓരോഗ്രായിൻസു, കടലാക്രമണംകൊണ്ടു രാജ്യംമുഴുവൻ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പ്രദേശത്തു ഇട്ടുകൊടുത്താൽ അതുകൊണ്ടു അവിടെ ജനങ്ങ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മോട്ടുള്ള തങ്ങളുടെ ചുമതലതിന്നുവെന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതെ ത്രകഷ്ടമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഗവമ്മേണ്ടു ഈ കാര്യം കുറച്ചുകാര്യമായി ത്രമിക്കണം. രാമേശ്വരം വില്ലേജ് ര ഫർലോങ്ങ് നിളമുള്ളസ്ഥലമാണ്. കടലോരത്തുള്ളതു് ഒരു ലക്ഷം ത്രപയോളം കടലാക്രമണം മൂലം അവിടത്തെജനങ്ങൾക്കു നഷ്ടമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഇവിടത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെബറന്മാർ വിസ്മയിച്ചുപോകും. മഴക്കാലത്തു നിങ്ങൾ പൊന്നു നോക്കിയാൽ അവിടെ ജനങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കഷ്ടതകൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു കാണ്മാൻകഴിയും. അവിടെ നിന്നു കുറച്ചുകൂടി തെക്കോട്ടുമാറീട്ടു പള്ളത്തുത്തി വില്ലേജിൽപെട്ട കുറേസ്ഥലമുണ്ടു്. അതിന്റെ ഇടക്കിടയ്ക്കു ബ്രിട്ടീഷ് സ്ഥലങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നരണ്ടുമയിൽ നീളത്തിലുള്ള ആ സ്ഥലത്തെ കടലാക്രമണംകൊണ്ടുള്ള കഷ്ടതകൾ ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകൾ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇങ്ങിനെ കടലാക്രമണംമൂലം നിത്യദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന സാമാന്യജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഗവമ്മേണ്ടു എന്താണ് പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നമ്മൾക്കു ചോദിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെ ഞാൻ ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

ശുദ്ധജലം കിട്ടാത്തതു ഒരു പ്രധാനസംഗതി ആണ്. ആ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ മനഃസ്ഥിതിയുടെ അല്പം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ചെല്ലാനംവരെ ഒരു പൈപ്പു ലൈൻ എത്തീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു അങ്ങോട്ടു നീട്ടികൊടുത്തു അവർക്കു ശുദ്ധജലം കൊടുക്കാതെ ഉപ്പുവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. തങ്ങൾ നിസ്സാരന്മാരായതുകൊണ്ടാണു് ഗവമ്മേണ്ടു് അവിടത്തെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇതു അശ്രദ്ധ നടിക്കുന്നതെന്നു ഒരു ബോധം അവിടത്തെ ജനങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ചില ഭാഗങ്ങളിലെ സാധുജനങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നയം നല്ലതല്ലെന്നു ഗവമ്മേണ്ടിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വൈപ്പു, തെക്കൻമാലിപ്പുറം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കുടിക്കാൻ ശുദ്ധജലം ഇല്ലാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല നിവേദനങ്ങളും ഈ നിയമസഭയിൽ പല പ്രമേയങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനൊന്നിനും ഇതേവരെ യാതൊരു പരിഹാരവും ഗവമ്മേണ്ടു ചെയ്തിട്ടില്ല. ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ഈ അനാസ്ഥമാറ്റി ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ഉടനെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതു ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഈ സഭയിലെ ജനപ്രതിനിധികളുടേയും ചുമതലയാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു പണമില്ലെങ്കിൽ ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നും ഒരു ലോൺ എടുത്തെങ്കിലും ഇവകൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്കു ഗവമ്മേണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്.

കൊച്ചിരാജ്യം ഒരു വ്യവസായ പ്രധാനമായ രാജ്യമായി ഉയരാൻപോകുന്ന ഈ കാലത്തു തൊഴിലാളികൾ അനേകായിരമായി തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ കടലോരപ്രദേശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്നായി ഗവമ്മേണ്ടു എന്തുചെയ്യുവെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതിനു സമാധാനം ഗവമ്മേണ്ടു കാണുന്നില്ല. തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇവിടെയുണ്ടു്. ആ വക കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ സമയവും ആലോചിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതരത്തിൽ പലവിധ ജോലികളും പലവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലിൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി, എവിടേയും മറ്റൊരാളിക്കൊള്ളുന്ന അവരുടെ സങ്കടങ്ങളുടെ നിവാരണത്തിനുവേണ്ടി അവയെകുറിച്ചു ഒരന്വേഷണം നടത്തുവാൻ നമ്മുടെ ഗവമ്മേണ്ടിനൊ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനൊ ഇതേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുണ്ടു്. കൊച്ചിയുടെ യഥാർത്ഥ സമ്പത്തു ഈ രാജ്യത്തിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ആരോഗ്യവും അവരുടെ ശക്തിയുമാണ്. അതിനെ അതായതു അവരുടെ ആരോഗ്യത്തേയും, ശക്തിയേയും ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യമായി അസ്സാം ലേബർ റിക്രൂട്ടുമെണ്ടിനെപ്പറ്റി ഇന്ത്യാഗവമ്മേണ്ടും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മേണ്ടും ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രശംസകൾ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. ആ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗമാണ് നാട്ടിനെ അഭിവൃദ്ധിയിലെത്തിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവർക്ക് ജീവിക്കത്തക്ക പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതു പ്രാഥമികശ്രദ്ധമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ശ്രേയസ്സു വേണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ യുക്തമായ വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ തൊഴിലാളികൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ള ചുറ്റുപാടുകൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു ഗവമ്മേണ്ടിനോടും പൊതുജനപ്രതിനിധികളോടും ഞാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. M. Mayankutty *(Mattancheri)*: Mr. Deputy President, Sir, it is true that the budget estimate of revenue and expenditure for the year 1121 is another record in the financial history of the State and since the increased revenue is almost entirely due to the very high bidding of Abkari. Opium and Tobacco shops, I don't feel justified in congratulating the authorities concerned for presenting a surplus budget.

Regarding the schemes of expenditure for which provision has been made, I feel that the Government have become alive to the crying needs of the rural population by providing substantial expansions of the activities of Fisheries, Co-operative, Ayurvedic and Public Health Departments.

It has been proved beyond doubt that the subjects of the State will always continue to give full support to all measures undertaken by the Government with the object of providing men and material necessary for the successful prosecution of the war. But it will not be out of place to remind the Government that while meeting all the demands made on us the Government should not overlook the fact that the peasants and the commercial concerns alike have begun to feel the shortage of labourers to a considerable extent.

When the food situation has greatly improved it is now the cloth situation that is causing some anxiety and unless the Government pursue a thoroughly practical policy in the supply and distribution of cloth, the situation may grow worse and it is the prayer of the people of the State that the Government should always be vigilant to avoid such a calamity as is bitterly experienced in some other parts of India.

It is gratifying to find that provision has been made for the improvement of water supply to Mattancheri as well, but we all hope that the ever-increasing demand for water by the Port and by the Defence Services on the Willingdon Island should not be allowed to stand in the way of a regular and reliable supply of water for which the inhabitants of Mattancheri have been agitating for the past many years.

The confession by the Government that they have been aware of the havoc caused to coastal areas by sea-erosion coupled with inefficient and inadequate means of affording protection against the sea by the construction of bunds have not helped to any extent to mitigate the untold sufferings of the victims of sea erosions. The sufferings of the inhabitants of Chellanam and its suburbs caused by the recent sea-erosion will bear testimony to the deplorable inactivity of the Government in this direction.

A welcome feature of the budget is that it contains provision for the preliminary stages of Post-war Development. In the Post-war world industrial expansion has a most important part to play and as far as our State is coucerned it is regrettable that our Government have not even obtained yet the necessary priority to secure the machinery required for the starting of the contemplated hydro-electric scheme while in the sister State of Travancoae many of the industrial schemes are being put into operation. If this State of slow progress is to continue, I am afraid, our high hopes of progressive Post-war Development of the State will not carry us far. The Government should not forget the fact that before long they will have to tackle the problems of how to provide for the huge number of State subjects when they return home after services abroad and whose selfless sacrifices have won credit and renown for themselves and for the State. The Government should not feel contented that they have done their best by giving to those who have served in the war 5 or 10 cents of land in any corner of the State when they return home in flying colours.

While speaking about communications in the State, I wish to bring to the notice of the Government the hardships suffered by the people of Mattancheri and Ernakulam due to inefficient running of the ferry boat service. Under the existing war-time conditions the company cannot be expected to shoulder all blame on this score and it is the duty of the Government to procure the necessary spare parts and engines and to see that the most essential ferry of the State which plys between the commercial centre and the capital of the State is maintained to run most efficiently.

Before concluding I may say a word or two about the backward condition of the Muslim community of the State and I as a member of the Muslim community fervently hope that the Government of His Highness the Maharaja of Cochin under the able guidance of the Diwan will be gracious enough to show utmost sympathy for their uplift and well-being. Lack of education is the main cause for their present backward position and to remove this disability. The Government may be pleased to continue all the existing concessions, stipends and scholarships granted to Muslims students. In the opening speech of the Diwan-President, he has assured us that he

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

intends to consult public opinion before finally shaping the educational policy of the Government based on the Code Revision Committee's report. As a passing reference, I may say that if the recommendations of the Code Revision Committee with regard to the discontinuance of all concessions at present enjoyed by the Muslim students are accepted by the Government, it will be cutting at the very root of the future prosperity of the Muslim community whose percentage of literacy is even at present at a deplorably low level. Another aspect which requires the sympathy of the Government is in the matter of giving increased representation to educated Muslims in Government services, especially those in higher grades. For the last many years, Muslims of this State have been appealing to the Government both inside and outside this House for appointing a Muslim Judge in the High Court of Cochin basing on the fact that Muslims having their own separate law to follow, they are only justified in asking for this legitimate right. The Muslims of the State earnestly hope their prayer will be heeded ere long. Another policy of the Government required to be criticised is the inadequate representation given to Muslims in this Hon'ble House and it will be only fair at least 4 seats may be reserved to the Muslims of the State. I beg to draw the attention of the Government to the glaring fact that the Muslim ladies who constitute a considerable number among the women population of the State are at present in a very backward condition in the field of education and social advancement. It will be only fair on the part of the Government to nominate at least one Muslim lady to represent their grievances in this Hon'ble House. The Government cannot now say that educated Muslim ladies are not available, since there are Muslim ladies serving under the Government at present. I plead on behalf of the neglected women population of the Muslim community to redress this long-felt want in a very short time. With these observations, I conclude.

റാവുസാഹിബ്ബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, പ്രജാമണ്ഡലത്തിലെ ഒരു ബഹുമാന്യമെമ്പർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ചീറികയിൽ ഒരു പാട്ടി ഒരു പ്രോഗ്രാംവെച്ചു ആദ്യം വേലചെയ്യുന്നു പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടിയാണെന്നു് ആ പാട്ടിക്കു അവകാശപ്പെടാമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടിയോളംതന്നെ അതു അവകാശപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും അതു കൊച്ചീരാജ്യചരിത്രത്തിൽ അവരാണു് ആദ്യം അങ്ങിനെ തുടങ്ങിയതെന്നു പറയുവാൻമാത്രം നിവൃത്തിയുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സു് പാട്ടി ഒരിക്കൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിർത്തുകയും അവരിൽ ചിലരെല്ലാം ജയിച്ചുവരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടിയോളംതന്നെ അധികമാളുകൾ ജയിച്ചുവന്നിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യത്തെ സ്ഥാനം സ്റ്റേറ്റ കോൺഗ്രസ്സിനു കൊടുക്കണമെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതു സ്റ്റേറ്റ കോൺഗ്രസ്സിന്നാണു്.

റാവു സാഹിബ്ബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ഇപ്പോൾ യുറോപ്പിലും മറ്റുമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഇടത്തുവശത്തേക്കുള്ള തിരിവിൽ പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടി സന്തോഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഞാനും സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടി ഇടത്തുവശത്തേക്കുള്ള തിരിച്ചിലിൽ എത്രമാത്രം പോകുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ ബ്രിട്ടനിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ വിജയത്തിൽ വാസ്തവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നു സംശയം തീർത്തു പറയുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധിതന്നെ ഇതേവരേയും അതിനെ സംബന്ധിച്ചൊരഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരുവേള ടോറികക്ഷി പോയി, ഇൻഡ്യയുടെ കാര്യത്തിൽ അവരേക്കാൾ അനുകൂലാഭിപ്രായമുള്ള ഒരു കക്ഷി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഇൻഡ്യക്കാർക്കു സന്തോഷിക്കുവാൻ വകയുണ്ടെങ്കിലും ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന കക്ഷികളെല്ലാം ബ്രിട്ടനിലെ തൊഴിലാളികക്ഷിയോളംതന്നെ മുമ്പോട്ടു പോകുമോ എന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ചില കക്ഷികളുടെ നില കണ്ടാൽ, പ്രജാമണ്ഡലവും കമ്മൂണിസ്റ്റ്കാരും തമ്മിലുള്ള വഴക്കും ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള ഹാഡോക്സ കമ്മിറ്റികളും അവിടത്തെ കമ്മൂണിസ്റ്റ്കാരും തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകളുമൊക്കെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഇടത്തുവശത്തേക്കുള്ള തിരിച്ചലിൽ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും കൊച്ചിയിലെ പ്രധാന രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളും എത്രമാത്രം ദൂരം പോകുമെന്നകാര്യം പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തീച്ചയായും എത്രയും അങ്ങേഅറ്റംവരെ പ്രജാമണ്ഡലക്കാർ പോകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ കാര്യത്തിൽ അവരുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും അതിൽ ഞാൻ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഞാനൊരിക്കൽ ഗവണ്മെണ്ട് തയ്യാറാക്കിയ ബഡ്ജറു ഒന്നു പൊളിച്ചെഴുതുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു നോക്കി. എഡ്യൂക്കേഷനു കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള രൂപാ പോരായെന്നു തോന്നി. അതിനുള്ള സംഖ്യ P. W. D. യിൽ നിന്നു എടുത്താൽ അതിനു സംഖ്യ പോരാതെവരും; P. H. D. യിൽ നിന്നും എടുത്താൽ അതിനു പോരാ; ആയുർവ്വേദത്തിൻനിന്നു എടുത്താൽ അതിനു പോര; ഇങ്ങിനെ ഓരോ വിപ്പാട്ടുമെണ്ടും നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നിൽനിന്നു മറെറാന്നിലേക്കു സംഖ്യ എടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. അപ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടു തയ്യാറാക്കിട്ടുള്ള ബഡ്ജറുപോലെ മാത്രമേ ആക്കും ഇപ്പോഴത്തെ സംഖ്യകൊണ്ട് ബഡ്ജറു് തയ്യാറാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതു പോര പണം കൂടുതൽ ഉണ്ടാക്കണം. ചിലരെല്ലാം ഭയപ്പെടുകയുണ്ടായി യുദ്ധകാലം കഴിഞ്ഞാൽ വരവു കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നു്. രൂപായ്ക്കു് ഫുൾ ½ ണ.യാണു് ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ സുപ്പർടാക്സു് പിരിക്കുന്നതു്. ബ്രിട്ടനിൽ പവനു് ഫുൾ ½ ഷില്ലിംഗ്വരെ സുപ്പർടാക്സു് പിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ കറക്കുവാനുള്ള കാമധേനുക്കൾ നമുക്കു് ധാരാളമുണ്ടു്. ആ കാമധേനുക്കളെ കറക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ പണം ധാരാളം ഉണ്ടാക്കാം.

മിസ്റ്റർ പത്തൂർ അച്യുതമേനോൻ: കറക്കുമോ എന്നാണു് സംശയം.

റാവുസാഹിബു് കെ. അയ്യപ്പൻ: കറപ്പിക്കണം. അതാണു് ഞാൻ പായുന്നതു്. നമ്മുടെ വോട്ട ഇടത്തോട്ടതിരിക്കണമെന്നു്. വലത്തോട്ടതിരിയരുതു്. പതിമൂന്നരയണ അല്ലെങ്കിൽ പതിനഞ്ചുമുക്കാൽ അണതന്നെയും കറന്നെടുക്കണം. ഈ ഫുൾ ½ ണയും മറും കറന്നെടുക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു രൂപായുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ഒരു രൂപാ ഉണ്ടാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ വ്യവസായ വർദ്ധനവിനെ നാം ശരിയായിട്ടു സഹായിക്കണം. ഈ അവസരത്തിലാണു് എനിക്കു ഗവണ്മെണ്ടിനോടു ഒരു പ്രധാനകാര്യം പറയുവാനുള്ളതു് ഗവണ്മെണ്ടു ഒരു വലിയകാര്യം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു് മിഷ്യനറിയുടെ കാര്യമാണു്. പോസ്റ്റുവാർ പദ്ധതികളുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ട മിഷ്യനറി നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നമ്മുടെ പെരിങ്ങൽ കുത്തുപദ്ധതിയൊക്കെ മിഷ്യനറിയില്ലെങ്കിൽ വെറുതെ കടലാസിൽതന്നെയിരിക്കും. ഇന്ത്യഗവണ്മെൻറു വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യം തീരെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു എങ്ങിനേയൊ ഫർടലയിസേർഷിനു വേണ്ട മിഷ്യനറി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സ്കീമുകളുണ്ടാക്കുന്നതിനു അഞ്ചാറുമാസം താമസിച്ചാലും തരക്കേടില്ല, നമുക്കു് ആവശ്യമായ മിഷ്യനറി സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള വേല വളരെ ഊർജ്ജിതമായി നടത്തുകയാണു് ആദ്യംവേണ്ടതു്. മിഷ്യനറിസുകളില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു പോസ്റ്റുവാറിൽ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കതെവരും. നമ്മുടെ പെരിങ്ങൽകുത്തു സ്കീം തന്നെ സർ ജോസഫ് ഭോറിൻറെ കാലത്തു അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭീർഘദൃഷ്ടിയില്ലായ്മകൊണ്ടു അതുതള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതന്നു നാം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ നില ഇന്നു എന്തൊക്കെയായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല.

റാവുസാഹിബു് കെ. അയ്യപ്പൻ: അതുകൊണ്ടു ഇനിയുള്ള അവസരമെങ്കിലും ശരിക്കുപയോഗിച്ചു് ഡവലപ്പുമെൻറു സ്കീമിനു് ആവശ്യമായ മിഷ്യനറി സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള വേലയാണു് ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യേണ്ടതു് ഈകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു വളരെ ഊർജ്ജിതമായി ശ്രമിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മറെറാരു സംഗതി എല്ലാപേരും അവരവരുടെ സമുദായത്തിൻറെയും മണ്ഡലത്തിൻറെയും കാര്യം പറയുന്നു. ഈഴവരുടെ കാര്യം ഈഴവമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു വന്ന ഞാൻ പറയണം. അതു എൻറെ ബാലിശതയാണു്. ഞങ്ങൾക്കുതന്നെയല്ല അതു് നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടുള്ള കാര്യമാണു്. ഇവിടത്തെ പോളിറ്റിക്സു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ വെറും ഉദ്യോഗകാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു ചിലർ കളിയായി പറയാറുണ്ടു്. ഞാൻ പറയുന്നു അതു കളിയല്ല കാര്യമായ സംഗതി തന്നെയാണു്. ഈ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയാധികാരമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ദിവാൻജിമുതൽ ശിപായിവരെയുള്ളവർ ഉൾപ്പെട്ടതാണു്. ഒരു രാജ്യത്തു ക്ഷേമം വരണമെങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളേയും തുല്യമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു ഭരണകൂടംവേണം. ഒരു രാജ്യത്തു സംതൃപ്തികരമായ സ്ഥിതിവരണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തെ ഭരണകൂടത്തിൽ എല്ലാവക്കും പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടാകണം ചില വിഭാഗക്കാക്കു അധികവും ചില വിഭാഗക്കാക്കു കുറവും പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടായാൽ അതുണ്ടാകയി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്ല. എന്നാൽ യോഗ്യതനോക്കാതെ ആളുകളെ ഉദ്യോഗത്തിൽ വെക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. യോഗ്യതനോക്കി ഉദ്യോഗംകൊടുത്താൽമതി. ചില ജാതികളിൽ ജനിച്ചു പോയതുകൊണ്ടു ചിലക്കു ഉദ്യോഗം കിട്ടാതെവരരുതു്. എന്റെവാദം അതാണു്. ഉദ്യോഗമണ്ഡലത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഈഴവരുടെയും മറും കായ്മും വളരെ പരിതാപകരമാണു്. ഇപ്പോഴും അവക്കു കിട്ടേണ്ട ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടീട്ടില്ല. ചിലർ നണപറഞ്ഞുപരത്തുന്നുണ്ടു് ഈഴവക്കു അധികം ഉദ്യോഗം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു്. അതു ശരിയല്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭരണറിപ്പോർട്ടെടുത്തു നോക്കിയാൽ അറിയാം കായ്മായ ഉദ്യോഗങ്ങളൊന്നും ഈഴവക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ലായെന്നുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു ഈ കായ്മത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം നിഷ്കൃഷ്ടവെക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും അവരുടെ മക്കളേയും സവ്വീസിൽ വെക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിനു ഒരു വിരാമമിടണം. ഇന്നത്തെ കൊച്ചിയുടെ ജനയിതാവെന്നറിയുന്ന സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു നിബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുയെന്നാണറിയുന്നതു് തമ്പുരാക്കന്മാരേയും അവരുടെ മക്കളേയും സവ്വീസ്സിൽ നിയമിക്കരുതെന്നു്. തമ്പുരാക്കന്മാരെ മറു നാട്ടരാജ്യങ്ങളിലും ജോലിനോക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കരുതെന്നായിരുന്ന തിരുമനസ്സിലെ വിചാരം. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൻമാത്രംപോയി ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തമ്പുരാക്കന്മാരെ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇവിടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ച ഒരു തമ്പുരാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലദ്ധ്യക്ഷൻചെന്ന അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറുകൊണ്ടുപോന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയായാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽഹെഡ്ഡിനു ആ തമ്പുരാനെക്കൊണ്ടു ശരിക്കു വേല ചെയ്യിക്കാൻകഴിയുമൊ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. തമ്പുരാക്കന്മാരെയും മക്കളേയും നിയമിക്കുന്നതുതന്നെ വലിയ ഉദ്യോഗത്തിലാണു്. അങ്ങിനെ നിയമിക്കുന്നതിൽ ഒരു തകരാറുണ്ടു്. ആദ്യമേ അവരെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽഹെഡ്ഡായിട്ടു നിയമിച്ചാൽ അവർ ആ സ്ഥാനത്തിരുന്നു് മുഷിയേണ്ടിവരും. അവക്കു പ്രമോഷൻ കിട്ടുന്നതിനു വേറെ സ്ഥാനം ഉണ്ടാകയില്ല. അതുസവ്വീസ്സിനു തരക്കെടായിട്ടാണു് തീരുന്നതു്. നേരെ മറിച്ചു താഴെയുള്ള ഗ്രേഡുകളിൽ ഇരുന്നു് പരിചയത്തോടുകൂടി ഉയന്നവരുന്നവരെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഹെഡ്ഡായി നിയമിക്കുന്നതായാൽ അതു സവ്വീസ്സിനു ഗുണകമായിരിക്കും. തമ്പുരാക്കന്മാരെയും അവരുടെ മക്കളെയും പെട്ടെന്നു മുകളിൽ കയറിവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു പല ആളുകളുടെയും പ്രമോഷനെ തടയുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു തമ്പുരാക്കന്മാരേയും അവരുടെ മക്കളേയും സവ്വീസ്സിൽ വെക്കുന്ന ഏർപ്പാടു് നിറുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണു്. ഇതു ഈഴവന്റെ കായ്മം മാത്രമല്ല പലയന്റേയും കുസ്ത്രാനിയുടേയും മുസ്ലീമിന്റേയും മറ്റെല്ലാ സമുദായക്കാരുടേയും കായ്മമാണു്. തമ്പുരാക്കന്മാർ ഉദ്യോഗത്തിൽ കടക്കുവാൻ പോകയാണെങ്കിൽ അവക്കു അതിനുള്ള സവ്വു സൌകയ്യങ്ങളുമുണ്ടു്.

Mr. Deputy President: Order, order. No discussion about the Royal Family is allowed.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* I bow to the decision of the Chair. I am only speaking of those who entered Government Service. Therefore I am speaking only about the Government servants and Government service and nobody else. I bow to the ruling of the Chair. I know I was perfectly within bounds.
.....പറയേണ്ടതു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

പിന്നെ വേറൊരു സംഗതി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് നിലവിലുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു്. സമുദായമണ്ഡലങ്ങൾ മാറി ആ സ്ഥാനത്തു് റിസർവ്വേഷൻ വരുത്തണമെന്ന ഒരു വാദമുണ്ടു്. ചിലരെല്ലാം പറയുന്നതു കേട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ അതിനു പരമവിരോധിയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഞാൻ റിസർവ്വേഷനു വാദിച്ചാളാണു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: പുറത്തൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ല.

റാവു സാഹിബു് കെ. അയ്യപ്പൻ: വേണ്ട സ്ഥലത്തു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പിന്നെ ഒരു കായ്മുണ്ടു്. വെറും റിസർവ്വേഷൻകൊണ്ടു ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. സിംഗിൾ നോൺ ട്രാൻസ്ഫറെബിൾ വോട്ടു വോട്ടിങ്ങു് വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി ഈഴവക്കു ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചുള്ള സീറുകളും പൊതുനിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ റിസവ്വു് ചെയ്യുന്നതിനാണു് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ആ വിഷയത്തിലേക്കു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അധികം കടക്കുന്നില്ല. പ്രജാമണ്ഡലത്തിന്റെ ഒരു യോഗത്തിൽ സമുദായമണ്ഡലങ്ങളും നിത്തലാക്കി ആ സ്ഥാനത്തു റിസർവ്വേഷൻ നടപ്പാക്കണമെന്നു ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മുസ്ലിങ്ങളും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇപ്പോൾ പറയുന്ന അവർക്ക് റിസർവേഷൻ വേണ്ട പ്രത്യേകമണ്ഡലം മതിയെന്ന്. ഞങ്ങൾക്ക റിസർവ്വേഷന്റെ കാര്യത്തിൽ എതിരില്ല. പക്ഷെ ഞങ്ങളെ തോല്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു റിസർവ്വേഷൻ ആകരുതെന്നു മാത്രമെ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. ഈ രാജ്യത്തെ സകല സമുദായങ്ങളോടുംകൂടി യോജിച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് അനുയോജ്യമായ ഏതു പദ്ധതിയോടും അനുകൂലിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ—പിന്നോക്ക സമുദായങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും എതിരല്ല എന്നാണ് എനിക്ക എല്ലാവരോടും പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ നിയമസഭയുടെ ഇതേവരെയുള്ള പ്രൊസീഡിംഗസ് സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കുന്നവർക്ക് പിന്നോക്ക സമുദായക്കാരെക്കാൾ കൂടുതലായി ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവർക്ക വാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം കണ്ണുംമിഴിച്ചു് പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ നില്ക്കുന്നതായി കാണുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. സാമ്പത്തികമായും രാഷ്ട്രീയമായും സാമുദായികമായുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക ആവശ്യമായ പദ്ധതികൾ നിർണ്ണയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവിടത്തെ പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ ഒരിക്കലും വിരോധികളായിരുന്നിട്ടില്ല എന്ന സംഗതി പ്രജാമണ്ഡലം പാർട്ടിയോടു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുണ്ട്. അവർ ഒരു പ്രത്യേക കാര്യപരിപാടിയോടുകൂടി രാജ്യത്തിനു ഗുണം ചെയ്യുവാനായി മുന്നോട്ട വന്നിരിക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടാണ് ഞാനിതു അവരോടു പ്രത്യേകം പറയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവരും എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടേയും ന്യായമായ താല്പര്യങ്ങളിൽ ഒരു അനുകൂലമനഃസ്ഥിതിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും യോജിച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ബ്രിട്ടന്റെ പുറകെ പോകാമെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടണിലെ ജയിച്ച കക്ഷിയിലെ ചില പ്രമുഖന്മാർ പറയുന്നതു് അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ടോറികക്ഷിക്ക ഇനി എത്തിനോക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു നില അവിടെ വരുത്തുമെന്നാണ്. നമ്മളും ആ നിലയിലേക്ക എത്തുവാൻ ശ്രമിക്കണം. അതായതു് സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക പോകുവാൻ നമ്മളും തയ്യാറാകണം. പിന്നോക്കസമുദായക്കാരൊക്കെ ഇതിനു തയ്യാറാണ്. നിങ്ങൾ അതിനു തയ്യാറാണൊ?

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴത്തശ്ശൻ: പ്രിൻസിപ്പിൾ ആക്സപ്റ്റ് ചെയ്താൽ മതിയോ?

റാവു സാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ആ പറച്ചിലും ആദ്യം നടക്കട്ടെ. പക്ഷെ ശരിയായ അവസരം വരുമ്പോൾ പ്രിൻസിപ്പിൾ ആക്സപ്റ്റ ചെയ്യുമൊ എന്നാണ് സംശയം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യം ഈ രാജ്യത്തു് സോഷ്യലിസം വരണമെന്നുള്ളതായിരിക്കണം. തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യങ്ങൾക്കും അവശസമുദായങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കും ആവശ്യമായ ഏകപദ്ധതി സോഷ്യലിസം രാജ്യത്തു നടപ്പിലാക്കുകയാണ്. ഈ സംഗതി ഞാൻ നിങ്ങളോടു തുറന്നു പറയുന്നു. ഉള്ളതു ഹൃദയം തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഞങ്ങളെ ആരെങ്കിലും എതിർക്കുമൊ?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ഈ കാര്യത്തിൽ എതിർക്കയില്ല.

റാവു സാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ഈ കാര്യത്തിലെങ്കിലും എതിർക്കാതിരിക്കണമെന്നേ അപേക്ഷയുള്ളു. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്ക പറയുവാനുള്ളു.

The House rose for the day at 4-45 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA
Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly